ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 9. septembra 2009 *

Vo veci T-369/06,

Holland Malt BV, so sídlom v Lieshoute (Holandsko), v zastúpení: pôvodne O. Brouwer a D. Mes, neskôr O. Brouwer, A. Stoffer a P. Schepens, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: C. Wissels, M. de Grave, C. ten Dam a Y. de Vries, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. Scharf a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je zrušenie rozhodnutia Komisie 2007/59/ES z 26. septembra 2006 o štátnej pomoci poskytnutej Holandskom spoločnosti Holland Malt BV (Ú. v. EÚ L 32, s. 76),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz (spravodajca), sudcovia I. Labucka a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. novembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa Holland Malt BV je združením *ad hoc* medzi pivovarom Bavaria NV, ktorý vyrába pivo a nealkoholické nápoje, a spoločnosťou Agrifirm, družstvom, v rámci ktorého spolupracujú výrobcovia obilnín z Nemecka a zo severu Holandska. Žalobkyňa získala koncesiu na výrobu a predaj sladu HTST (High Temperature, Short Time), kategóriu sladu, ktorá zvyšuje stabilitu chuti, vône a perlivosti piva, ako aj dobu jeho trvanlivosti.

2 Holandská vláda sa rozhodla priznať žalobkyni investičnú pomoc vo výške 7 425 000 eur v rámci regionálneho investičného režimu s názvom „Regionale investeringsprojecten 2000“, ktorého rozsah bol neskôr rozšírený na odvetvia spracovania a predaja poľnohospodárskych výrobkov uvedených v prílohe I k Zmluve ES.

3 Cieľom dotácie pridelenej žalobkyni na stavbu sladovne v obci Eemshaven (Holandsko) je spojenie jednotlivých štádií, ako napríklad skladovanie a spracovanie sladového jačmeňa a výroba a predaj sladu, do jednej reťaze. Skutočné vyplatenie dotácie bolo pozastavené až do jej schválenia Komisiou. Na účel získania dotácie mala byť investícia do tohto projektu realizovaná do 1. júla 2005.

4 Predpokladaná kapacita výroby sladovne v Eemshavene je 120 000 ton ročne. Po dokončení výstavby tejto sladovne a zatvorení výrobných prevádzok v Lieshoute (Holandsko) a vo Wageningene (Holandsko) by mala byť ročná kapacita výroby žalobkyne 205 000 ton sladu v roku 2005, zatiaľ čo v roku 2001 bola kapacita výroby 150 000 ton (v Lieshoute a vo Wageningene). Stavebné činnosti začali vo februári 2004 a podľa tvrdenia Komisie v napadnutom rozhodnutí sladovňa bola uvedená do prevádzky v roku 2005.

5 Listom z 31. marca 2004 Holandsko oznámilo Komisii dotáciu podľa článku 88 ods. 3 ES a bodu 4.2.6 usmernení Spoločenstva týkajúcich sa štátnej pomoci v sektore poľnohospodárstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 28, 2000, s. 2, ďalej len „usmernenia“). Dňa 5. mája 2005 Komisia začala konanie podľa článku 88 ods. 2 ES. V dôsledku začatia tohto konania sa oneskorilo vyplatenie dotácie v porovnaní s pôvodným dátumom uskutočnenia stanoveným holandskou vládou, a preto žalobkyňa požiadala o predĺženie tejto lehoty až do vydania rozhodnutia Komisie o dotácii.

6 Dňa 26. septembra 2006 Komisia vydala rozhodnutie 2007/59/ES o štátnej pomoci poskytnutej Holandskom spoločnosti Holland Malt (Ú. v. EÚ L 32, s. 76, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

7 V napadnutom rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že sporné opatrenie týkajúce sa investovania s cieľom zlepšiť kvalitu výrobkov žalobkyne a zvýšiť jej výrobnú kapacitu je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Následne Komisia preskúmala, či by takéto opatrenie mohlo byť vyhlásené za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

8 V tomto kontexte Komisia uviedla, že pre slad HTST alebo prémiový slad neexistuje osobitný trh. Ďalej odkázala na bod 4.2.5 usmernení, podľa ktorých „štátna pomoc sa nesmie poskytnúť [na investície súvisiace so spracovaním a predajom poľnohospodárskych výrobkov], ak nie je možné dostatočne preukázať, že pre dotknuté výrobky existujú na trhu bežné odbytištia“ [*neoficiálny preklad*]. Komisia v tejto súvislosti

konštatovala, že svetový trh so sladom a trh so sladom v rámci Spoločenstva je presýtený a nedokázalo sa, že je možné nájsť na trhu bežné odbytištia.

9 Najmä z týchto dôvodov Komisia v článku 1 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že sporná pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom. Podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia Holandské kráľovstvo je povinné žiadať vrátenie štátnej pomoci. Článok 3 napadnutého rozhodnutia ukladá Holandskému kráľovstvu povinnosť vymáhať od príjemcu protiprávne poskytnutú pomoc. Podľa článku 4 napadnutého rozhodnutia Holandské kráľovstvo musí Komisiu informovať o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s napadnutým rozhodnutím.

Konanie a návrhy účastníkov konania

10 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. decembra 2006 žalobkyňa podala predmetnú žalobu.

11 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. apríla 2007 Holandské kráľovstvo podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobkyne. Uznesením z 12. júna 2007 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu.

12 Holandské kráľovstvo podalo svoje vyjadrenie a ostatní účastníci konania podali pripomienky k nemu v stanovených lehotách.

13 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o začatí ústneho konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 12. novembra 2008.

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— úplne alebo čiastočne zrušil články 1, 2, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

15 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

16 Holandské kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

17 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 87 ods. 1 ES. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Tretí a štvrtý žalobný dôvod vychádzjú z porušenia zásady riadnej správy vecí verejných a porušenia povinnosti odôvodnenia zakotvenej v článku 253 ES.

18 Súd prvého stupňa považuje za užitočné preskúmať spoločne prvý žalobný dôvod týkajúci sa porušenia článku 87 ods. 1 ES a prvú časť štvrtého žalobného dôvodu, ktorá sa týka nedostatku odôvodnenia v súvislosti s kvalifikáciou sporného opatrenia štátnej pomoci.

1. *O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia článku 87 ods. 1 ES a prvej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa porušenia povinnosti odôvodnenia v súvislosti s kvalifikáciou sporného opatrenia štátnej pomoci*

Tvrdenia účastníkov konania

19 Po prvé žalobkyňa sa domnieva, že Komisia tým, že nedokázala, že sporné opatrenie je pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES, porušila dané ustanovenie, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia.

20 Uvádza, že na dokázanie skutočnosti, že štátne opatrenie je pomocou, ktorá môže narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, musí Komisia vykonať správnu analýzu situácie na dotknutom trhu, postavenia príjemcu a jeho konkurentov v rámci uvedeného trhu, podmienok obchodu medzi členskými štátmi a uviesť, akú výhodu v obchode v rámci Spoločenstva opatrenie poskytuje. V tejto súvislosti odkazuje na rozsudky Súdneho dvora z 13. marca 1985, Holandsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek/Komisia (296/82 a 318/82, Zb. s. 809); z 24. októbra 1996, Nemecko a i./Komisia (C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Zb. s. I-5151), a z 19. októbra 2000, Taliansko a Sardegna Lines/Komisia (C-15/98 a C-105/99, Zb. s. I-8855).

21 Komisia by mala dokázať, že opatrenie má skôr skutočný než teoretický vplyv na podmienky odchodu medzi členskými štátmi. Navyše podľa rozsudku Súdneho dvora zo 14. októbra 1987, Nemecko/Komisia (248/84, Zb. s. 4013, bod 18), by Komisia mala preveriť, či sporné opatrenie „poskytuje citeľnú výhodu jej príjemcom oproti ich konkurentom a či je takej povahy, že poskytuje výhodu predovšetkým podnikom, ktoré sa zúčastňujú obchodu medzi členskými štátmi“.

22 Odvolávajúc sa na rozsudok Nemecko a i./Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, žalobkyňa uplatňuje, že ak nie sú predložené údaje, ktoré sa vzťahujú na jej vývozy mimo územia Spoločenstva a jej obrat, čo sa týka destinácií v Spoločenstve, je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ešte menej podrobné ako odôvodnenie sporného rozhodnutia zrušeného citovaným rozsudkom z dôvodu nedostatku odôvodnenia.

23 Po druhé vytýka Komisii, že dospela k zjavne nesprávnemu posúdeniu tým, že nezohľadnila existenciu odlišného trhu s prémiovým sladom. Z dôvodu inovačných vlastností jej sladovníckeho výrobku žalobkyňa pôsobila v odlišnom segmente trhu, t. j. na trhu s prémiovým sladom, kde nebola konkurentom ostatným tradičným výrobcom v Spoločenstve. V dôsledku toho sporné opatrenie nemohlo narušiť hospodársku súťaž medzi výrobcami štandardného sladu pôsobiacimi v oblasti obchodu so sladom medzi členskými štátmi.

24 Po tretie Komisia podľa žalobkyne chybne určila rozhodujúce obdobie a dospela k záveru, že trh so sladom upadá. Uvedené chyby zapríčinili, že Komisia sa nesprávne domnievala, že by mohlo existovať riziko, že sporné opatrenie zvýhodní jednu spoločnosť v rámci konkurenčného trhu, a teda naruší hospodársku súťaž.

25 Súčasne uvádza, že Komisia sa nesprávne odvolávala na situáciu na trhu so sladom v roku 2004, aby dokázala, že trh upadá. Podľa nej podmienky obchodu, ktoré boli platné počas rokov 2003/2004 a 2004/2005, sú irelevantné, lebo Holandské kráľovstvo v tomto období ešte len malo v úmysle poskytnúť dotáciu výrobnej prevádzke, ktorá ešte nebola sprevádzkovaná. Akákoľvek konkurenčná výhoda a akýkoľvek dopad na hospodársku súťaž a na podmienky obchodu v Spoločenstve teda bol viditeľný až v čase, keď Holandské kráľovstvo poskytlo žalobkyni dotáciu.

26 Žalobkyňa tvrdí, že na posúdenie dopadu dotácie na hospodársku súťaž a podmienky obchodu mala Komisia zohľadniť buď roky, počas ktorých bola dotácia vyplácaná, alebo rok, v ktorom bol podnik v Eemshavene úplne uvedený do prevádzky a jeho výrobky boli uvedené na trh, t. j. rok 2006 a nasledujúce obdobie.

27 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že takmer celá výroba nového podniku v Eemshavene je určená na vývoz do tretích krajín, nemá významný vplyv na obchod v Spoločenstve. Žalobkyňa uvádza, že jej obchodný plán z roku 2003 predpokladal v roku 2005 objem predajov do destinácií v rámci Spoločenstva 71 540 ton, zatiaľ čo objem predajov do destinácií v rámci Spoločenstva v roku 2003 bol asi 50 000 ton. To znamená, že v danom období žalobkyňa ešte len plánovala zvýšenie objemu predaja asi o 20 000 ton do destinácií v rámci Spoločenstva, a to vo vzťahu k celej spoločnosti, po uvedení podniku v Eemshavene do prevádzky.

28 Okrem toho plánovaný predaj do destinácií v rámci Spoločenstva zahŕňal aj predaj uskutočnený výrobnou prevádzkou v Lieshoute, ktorá pri posúdení zo strany Komisie nebola relevantná. Predaj uskutočnený podnikom v Eemshavene sa týkal aj využitia kapacít tohto podniku, ktoré nahradili ukončené kapacity v Lieshoute.

29 Holandské kráľovstvo podporuje argumenty žalobkyne týkajúce sa existencie odlišného segmentu trhu so sladom, v ktorom žalobkyňa nekonkuruje tradičným výrobcom sladu v Spoločenstve.

30 Komisia uvádza, že prvý žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu, že s výnimkou vágnej informácie, podľa ktorej dotácia nemala citeľný dopad na obchod, ani významný dopad na hospodársku súťaž, z predložených argumentov jasne nevyplýva právny a skutkový stav, na ktorom sa žalobný dôvod zakladá. Spochybňuje okrem toho aj platnosť argumentov žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O prípustnosti prvého žalobného dôvodu

31 Na úvod v súvislosti s pochybnosťami zo strany Komisie, ktoré sa týkajú prípustnosti prvého žalobného dôvodu, treba uviesť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa v zmysle článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí každý návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a aby Súd prvého stupňa mohol rozhodnúť o žalobe prípadne bez ďalších dodatočných

informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby bola žaloba prípustná, potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, vyplývali prinajmenšom stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom, z jej samotného textu (uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20).

32 Vo veci samej treba konštatovať, že na jednej strane Komisia v žalobnej odpovedi podrobne odpovedala na prvý žalobný dôvod žalobkyne a na druhej strane, že žalobkyňa mala možnosť doplniť tento žalobný dôvod a predložiť akékoľvek potrebné upresnenia v replike (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. mája 1975, CNTA/Komisia, 74/74, Zb. s. 533, bod 4), čo aj urobila a doplnila skutkovými tvrdeniami a výhradami, ktoré sa týkajú posúdenia zo strany Komisie, ktoré boli uvedené už v žalobe v druhom žalobnom dôvode.

33 V dôsledku toho treba uznať, že výhrady Komisie, ktoré sa týkajú prvého žalobného dôvodu, nemôžu brániť účinnej ochrane jej záujmov, ani nebránia Súdu prvého stupňa vykonať súdne preskúmanie. Keďže prvý žalobný dôvod je prípustný, treba preskúmať jeho dôvodnosť.

O porušení článku 87 ods. 1 ES

34 Žalobkyňa v argumentácii, ktorá sa prekrýva s argumentáciou predloženou v rámci prvej časti štvrtého žalobného dôvodu, uvádza, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nedokázala, že sporné opatrenie je štátnou pomocou a že Komisia dospela k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

35 Podľa ustálenej judikatúry, aby opatrenie bolo považované za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, musia byť splnené štyri podmienky. Po prvé musí ísť o intervenciu zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov, po druhé táto intervencia musí priniesť

výhodu tomu, v prospech koho bola vykonaná, po tretie musí byť spôsobilá ovplyvniť obchod medzi štátmi a po štvrté musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením (rozsudky Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Zb. s. I-7747, bod 75, a Súdu prvého stupňa z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb. s. II-1161, bod 44).

36 Vo veci samej žalobkyňa nespochybňuje, že prvé dve podmienky sú splnené. Uvádza však, že Komisia nepreukázala, že sporné opatrenie ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a narúša hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením.

37 V rámci svojho posúdenia týchto dvoch podmienok nie je Komisia povinná preukázať skutočný vplyv pomoci na obchod medzi členskými štátmi a skutočné skreslenie hospodárskej súťaže, ale len preskúmať, či uvedená pomoc môže tento obchod ovplyvniť a narušiť hospodársku súťaž (rozsudky Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-372/97, Zb. s. I-3679, bod 44, a z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, C-66/02, Zb. s. I-10901, bod 111).

38 Vo veci samej v odôvodneniach č. 35 až 38 napadnutého rozhodnutia Komisia predložila tieto dôvody ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi a možnosti narušenia hospodárskej súťaže:

„(35) Uvedené opatrenie predstavuje priamu dotáciu na investície…

(36) … je zlepšenie pozície podnikateľského subjektu v hospodárskej súťaži následkom štátnej pomoci obyčajne dôkazom toho, že bola narušená súťaž s inými podnikateľskými subjektmi, ktoré takúto pomoc nedostali.

(37) Opatrenia negatívne vplývajú na obchod medzi členskými štátmi vtedy, ak sťažujú vývoz z jedného členského štátu alebo uľahčujú dovoz do iného členského štátu. Rozhodujúce je pritom to, či sa vnútorný obchodný styk následkom [sporného] opatrenia bude vyvíjať inak, alebo bude existovať hrozba, že sa bude vyvíjať inak.

(38) V prípade výrobku, na ktorý sa vzťahuje uvedené opatrenie štátnej pomoci (slad), existuje významný obchod v rámci Spoločenstva. V roku 2004 sa v Spoločenstve obchodovalo s cca 1,3 milióna ton sladu [medzi 25 členskými štátmi EÚ]. Predstavuje to približne 15 % celkového objemu sladu vyrobeného v Spoločenstve v roku 2004. V tejto oblasti preto existuje konkurencia…“

39 Po prvé treba preskúmať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého z dôvodu inovačných vlastností sladu HTST vyrábaného sladovňou v Eemshavene žalobkyňa pôsobí na odlišnom trhu, a to na trhu s prémiovým sladom, na ktorom nekonkuruje ostatným výrobcom Spoločenstva.

40 Komisia v odpovedi na tvrdenia žalobkyne a Holandského kráľovstva predložené v tejto súvislosti počas správneho konania preskúmala v bodoch 78 až 89 napadnutého rozhodnutia otázku existencie oddeleného trhu pre prémiový slad. Na základe tvrdení viacerých národných združení výrobcov sladu (fínske združenie, združenie Spojeného kráľovstva, francúzske a dánske združenia), ktoré sa domnievali, že neexistuje oddelený trh prémiového sladu (odôvodnenia č. 18, 19, 21 a 22 napadnutého rozhodnutia), Komisia konštatovala, že slad je všeobecný produkt s miernymi variáciami, na ktorý sa vzťahujú normy týkajúce sa kvality stanovené výrobcami sladu (odôvodnenie č. 81 napadnutého rozhodnutia). Potvrdila, že všetky štatistické zdroje [Eurostat (Štatistický úrad Európskych spoločenstiev), Euromalt, Medzinárodná rada pre obilniny] predložené v priebehu správneho konania sa týkajú len všeobecného trhu so sladom.

Upresnila, že Holandské kráľovstvo a žalobkyňa zároveň neposkytli žiadne údaje o existujúcich výrobných prevádzkach na výrobu prémiového sladu alebo o jeho výrobe (odôvodnenie č. 87 napadnutého rozhodnutia).

41 Je nesporné, že v priebehu konania pred Súdom prvého stupňa ani žalobkyňa a ani Holandské kráľovstvo nepredložili žiadne ďalšie údaje o výrobe alebo o predaji prémiového sladu. Odkazovali len na údaje týkajúce sa sladu vo všeobecnosti bez odlíšenia „štandardného sladu“ od „prémiového sladu“, ktorý je obsiahnutý v slade HTST žalobkyne.

42 Žalobkyňa sa obmedzila na odkaz na správu agentúry Frontier Economics z októbra 2005 s názvom „Holland Malt“ (ďalej len „správa Frontier Economics“), ktorá podľa nej „potvrdila, že v rozsahu, v akom predaje HTST nahrad[ili] existujúce predaje bežného sladu, [predstavovali] súčasť prirodzeného procesu inovácie trhu, ktorý sa v každom prípade [dal] predpokladať“. Okrem toho treba uviesť, že správa Frontier Economics, ktorú si podľa vyjadrení účastníkov konania na pojednávaní objednala žalobkyňa, obsahuje aj nasledujúcu úvahu: „očakáva sa, že slad HTST… vyrábaný v Eemshavene aspoň čiastočne nahradí predaje… iných výrobcov štandardného sladu, vrátane tých, ktorí disponujú nadbytočnými kapacitami“.

43 Treba konštatovať, že uvedené tvrdenia žalobkyne a údaje v správe Frontier Economics jasne dokazujú, že slad HTST, ktorý patrí do kategórie prémiového sladu, môže nahradiť „štandardný“ slad, čo potvrdzuje aj konštatovanie Komisie, podľa ktorého slad HTST žalobkyne konkuruje sladu ostatných výrobcov.

44 Z tohto dôvodu sa treba domnievať, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa existencie oddeleného trhu prémiového sladu alebo sladu HTST sú neopodstatnené a že v tejto súvislosti nedošlo zo strany Komisie k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

45 Po druhé žalobkyňa uvádza, že Komisia nepreukázala, že sporné opatrenie malo skutočný vplyv na podmienky obchodu medzi členskými štátmi a najmä, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nezobrala do úvahy skutočnosť, že výroba nového podniku v Eemshavene sa takmer celá vyvezie do tretích krajín.

46 Po prvé treba v tejto súvislosti pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bode 37 vyššie Komisia nie je povinná zistiť skutočný dosah pomoci na obchod v rámci Spoločenstva, ale len preskúmať, či uvedená pomoc môže tento obchod ovplyvniť.

47 Po druhé treba pripomenúť, že ak pomoc, ktorú členský štát poskytne, posilňuje v rámci obchodu v Spoločenstve postavenie jedného podniku voči iným konkurujúcim podnikom, treba na tieto konkurujúce podniky hľadieť ako na ovplyvnené pomocou (rozsudky Súdneho dvora zo 17. septembra 1980, Philip Morris Holland/Komisia, 730/79, Zb. s. 2671, bod 11; z 22. novembra 2001, Ferring, C-53/00, Zb. s. I-9067, bod 21, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 52).

48 Keďže sporné opatrenie je dotáciou určenou na investovanie do modernizácie a zvýšenia kapacity výroby žalobkyne, nevyhnutne posilňuje konkurenčné postavenie žalobkyne voči jej konkurentom, ktorí buď musia takéto investície hradiť z vlastných zdrojov, alebo sa ich musia zriecť. Okrem toho tvrdenie uvedené v správe Frontier Economics (pozri bod 42 vyššie), podľa ktorého slad, ktorý vyrába podnik v Eemshavene, má nahradiť predaje ostatných európskych výrobcov, výslovne dokazuje, že podniky v Spoločenstve patria ku konkurentom žalobkyne.

49 Navyše treba uviesť, že samotná žalobkyňa priznáva, že je účastníčkou obchodov v Spoločenstve. Počas správneho konania uviedla, že v roku 2005 zamýšľala predať 71 540 ton sladu v Európe a že realizovala 42 % predajov v rámci obchodov

v Spoločenstve. Okrem toho nemožno prijať tvrdenie, podľa ktorého má byť v tejto súvislosti zohľadnený len podnik v Eemshavene, lebo podľa judikatúry citovanej v bode 47 vyššie sa má skúmať posilnenie postavenia podniku príjemcu a nemá sa skúmať postavenie konkrétnych výrobných jednotiek.

50 V každom prípade tým, že žalobkyňa niekoľkokrát v dokumentoch predložených Súdu prvého stupňa deklarovala, že nový podnik v Eemshavene „takmer celú“ svoju výrobu orientuje na tretie krajiny, výslovne uznala, že časť tejto výroby sa predala v Spoločenstve. Limitovaný charakter celkového objemu predajov v rámci obchodu v Spoločenstve alebo obmedzený podiel uvedených predajov vo vzťahu k celkovej výrobe podniku je pritom na posúdenie vplyvu týchto obchodov irelevantný, lebo podľa judikatúry neexistuje hranica alebo percentuálny podiel, pri ktorých nedosiahnutí by sa bolo možné domnievať, že obchod medzi členskými štátmi nebol ovplyvnený (rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 2005, Heiser, C-172/03, Zb. s. I-1627, bod 32).

51 Subsidiárne treba uviesť, že Komisia nemala povinnosť preukázať, že žalobkyňa skutočne vyvážala slad do iných členských štátov, pretože podľa judikatúry posilnenie postavenia podniku, ktorý sa doteraz na obchode v rámci Spoločenstva nepodieľal, môže podnik dostať do pozície, ktorá mu umožní preniknúť na trh iného členského štátu, takže opatrenie môže zapríčiniť, že uvedené posilnenie postavenia ovplyvní uvedený obchod (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2005, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 117).

52 Z tohto dôvodu treba konštatovať, že skutočnosti, ktoré uviedla Komisia (pozri bod 38 vyššie), t. j. posilnenie postavenia žalobkyne vo vzťahu ku konkurentom a skutočnosť, že značný objem sladu bol predmetom obchodovania v rámci Spoločenstva, postačujú na preukázanie, že sporné opatrenie je schopné ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva, takže tvrdenia žalobkyne uvedené v tejto súvislosti sú nedôvodné.

53 Po tretie žalobkyňa uvádza, že Komisia nepreukázala, že sporné opatrenie narušilo hospodársku súťaž. Komisia predovšetkým nesprávne stanovila obdobie, ktoré je relevantné pre jej skúmanie, a domnievala sa, že dotknutý trh upadal. Tieto chyby spôsobili, že Komisia sa nesprávne domnievala, že sporné opatrenie narušilo hospodársku súťaž.

54 V tejto súvislosti treba uviesť, že pomoc, ktorej účelom je oslobodiť určitý podnik od nákladov, ktoré by inak musel znášať v rámci svojej bežnej prevádzky alebo svojich bežných činností, v zásade narušuje podmienky hospodárskej súťaže (rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia, T-459/93, Zb. s. II-1675, body 48 a 77; z 30. apríla 1998, Vlaams Gewest/Komisia, T-214/95, Zb. s. II-717, bod 43, a z 23. novembra 2006, Ter Lembeek/Komisia, T-217/02, Zb. s. II-4483, bod 177).

55 Súdny dvor zároveň rozhodol, že pomoc, ktorá znižuje náklady na zmenu výrobných zariadení príjemcu, mu poskytuje konkurenčnú výhodu voči výrobcom, ktorí realizovali alebo mali v úmysle realizovať podobnú zmenu kapacít svojich zariadení na vlastné náklady (pozri v tomto zmysle rozsudok Philip Morris Holland/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 11). Z judikatúry jednoznačne vyplýva, že narušiť hospodársku súťaž môže *ipso facto* nielen zníženie nákladov na bežnú prevádzku alebo bežné činnosti zo štátnych zdrojov, ale aj dotácia, ktorá príjemcu zbaví úplne alebo sčasti investičných nákladov.

56 Treba konštatovať, že zo skutočností uvedených Komisiou v odôvodneniach č. 35 a 36 napadnutého rozhodnutia (uvedené v bode 38 vyššie), teda skutočnosť, že cieľom sporného opatrenia je zadotovať investíciu a posilniť postavenie príjemcu vo vzťahu ku konkurentom, nevyhnutne vyplýva, že sporné opatrenie môže narušiť hospodársku súťaž. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa relevantného obdobia zohľadneného pri posúdení a týkajúce sa otázky, či trh upadal, nemajú vplyv na posúdenie ovplyvnenia hospodárskej súťaže vo veci samej, lebo nespochybňujú skutočnosť, že dotácia posilňuje postavenie žalobkyne voči konkurentom a z tohto dôvodu treba uvedené tvrdenia zamietnuť ako irelevantné.

57 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že Komisia správne preukázala, že sporné opatrenie mohlo ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva a narušiť hospodársku súťaž a z tohto dôvodu sporné opatrenie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES, takže tvrdenia žalobkyne týkajúce sa porušenia uvedeného ustanovenia sa musia zamietnuť.

O odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva a hospodárskej súťaže

58 Pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 253 ES, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy predmetného aktu a od kontextu, v ktorom bol akt prijatý (rozsudky Súdu prvého stupňa z 22. októbra 1996, Skibsværftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, Zb. s. II-1399, bod 230, a zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, bod 278). Z odôvodnenia aktu musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy orgánu, ktorý ho prijal, umožňujúce dotknutým subjektom spoznať jeho dôvody a príslušnému súdu vykonať preskúmanie dôvodnosti aktu bez toho, aby bolo potrebné, aby sa odôvodnenie konkrétne zaoberalo všetkými významnými skutkovými a právnymi okolnosťami, pretože otázka súladu odôvodnenia aktu s článkom 253 ES je posudzovaná nielen s prihliadnutím na text tohto aktu, ale tiež s prihliadnutím na jeho právny a skutkový kontext (rozsudky Súdneho dvora z 20. marca 1957, Geitling/Vysoký úrad, 2/56, Zb. s. 9, 37, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, bod 66).

59 Pokiaľ ide konkrétnejšie o rozhodnutie v oblasti štátnej pomoci, podľa ustálenej judikatúry, ak môže v určitých prípadoch vyplývať zo samotných okolností, za ktorých bola štátna pomoc poskytnutá, že pomoc je takej povahy, že môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením, prináleží Komisii, aby prinajmenšom uviedla tieto okolnosti v odôvodnení svojho rozhodnutia (rozsudky Holandsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, bod 24; Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, bod 66, a rozsudok Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 292).

60 Vo veci samej Komisia koherentným spôsobom uviedla relevantné okolnosti, ktoré, ako Súd prvého stupňa rozhodol v bodoch 52 a 56 vyššie, postačujú na preukázanie, že sporné opatrenie mohlo ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva a narušiť hospodársku súťaž.

61 Žalobkyňa nemôže s úspechom tvrdiť, že judikatúra, na ktorú sa odvoláva (pozri body 20 až 22 vyššie), vyžaduje, aby Komisia v tejto súvislosti urobila podrobnejšie preskúmanie.

62 Pokiaľ ide o rozsudok Holandsko a Leeuwarder Papierwarenfabrik/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie (bod 24), Súdny dvor uviedol, že sporné rozhodnutie neobsahuje ani najmenší náznak týkajúci sa situácie na dotknutom trhu, postavenia príjemcu na danom trhu, obchodných tokov a vývozov podniku. Súdny dvor uviedol faktory, ktoré by mohli byť relevantné z hľadiska posúdenia ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok, zdôrazňujúc, že Komisia žiaden z nich nepreskúmala. Z uvedeného rozsudku však vôbec nevyplýva, že Komisia by mala v každom jednotlivom prípade posúdiť každý z týchto faktorov.

63 Rovnako Súdny dvor a Súd prvého stupňa už v tejto súvislosti rozhodli, že postačuje, aby Komisia preukázala, že posudzovaná pomoc môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť hospodársku súťaž, bez toho, aby bolo potrebné vymedziť sporný trh a analyzovať jeho štruktúru, ako aj z neho vyplývajúce konkurenčné vzťahy (pozri v tomto zmysle rozsudok Philip Morris Holland/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, body 9 až 12, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2000, Alzetta a i./Komisia, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Zb. s. II-2319, bod 95).

64 Pokiaľ ide o rozsudok Taliansko a Sardegna Lines/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, z bodu 69 tohto rozsudku jasne vyplýva, že dôvodom neplatnosti sporného rozhodnutia z roku 1997 týkajúceho sa odvetvia námornej dopravy na Sardínii (Taliansko) bola skutočnosť, že Komisia opomenula objasniť dôvod, na základe ktorého by režim pomoci v prospech sardínskych vlastníkov lodí mohol ovplyvniť obchod v rámci

Spoločenstva v dotknutom odvetví, najmä vzhľadom na skutočnosť, že kabotáž bola liberalizovaná na úrovni Spoločenstva až dva roky po prijatí uvedeného rozhodnutia. Tento dôvod neplatnosti uplatňovaný v tejto veci teda nemôže mať vplyv na posúdenie napadnutého rozhodnutia, v rámci odvetvia, v ktorom sa uplatňujú pravidlá voľného pohybu tovarov.

65 Žalobkyňa sa nemôže na podporu svojej argumentácie odvolávať ani na rozsudok Nemecko a i./Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie. Predovšetkým sa vec, v ktorej bol predmetný rozsudok vydaný, vzťahovala na bankovú záruku, ktorá mala podniku príjemcovi umožniť získať väčšinový podiel na kapitáli iného podniku, a tým sa značne odlišuje od veci samej. Vo veci samej totiž sporné opatrenie spočíva v investícii zameranej na zlepšenie a zvýšenie výroby príjemcu, a preto relevantné skutkové okolnosti, ktoré je Komisia povinná v napadnutom rozhodnutí uviesť, nemôžu byť identické s okolnosťami vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Nemecko a i./Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie. Následne hoci je pravda, že v tejto veci Komisia predložila určité konkrétne údaje týkajúce sa nadobudnutého podniku, nevyplýva z toho, že Súdny dvor v rámci posúdenia, ktoré vyústilo do konštatovania nedostatku odôvodnenia, kládol veľký dôraz na skutočnosť, že skúmanie zo strany Komisie sa obmedzilo na nadobudnutý podnik a nevykonalo sa posúdenie situácie príjemcu. Vo veci samej sa zasa posúdenie uskutočnené zo strany Komisie týka podniku príjemcu.

66 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je z hľadiska ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva a hospodárskej súťaže dostatočne odôvodnené.

67 V dôsledku toho treba prvý žalobný dôvod a prvú časť štvrtého žalobného dôvodu, ktoré boli predložené žalobkyňou, zamietnuť.

2. *O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES a druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatku odôvodnenia z tohto hľadiska*

68 Súd prvého stupňa pokladá za užitočné preskúmať druhý žalobný dôvod týkajúci sa porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES spolu s druhou časťou štvrtého žalobného dôvodu, ktorá sa týka nedostatku odôvodnenia vo vzťahu k uplatneniu článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

69 Druhý žalobný dôvod sa skladá zo štyroch častí. Prvá časť sa týka výkladu a nesprávneho uplatnenia usmernení. Druhá časť sa týka nedostatočného zohľadnenia prínosov zo sporného opatrenia na strane jednej a jeho dopadu na podmienky obchodu v rámci Spoločenstva na strane druhej. Tretia časť sa týka nesprávneho posúdenia vplyvu dotácie na kapacity výroby v odvetví sladu. Štvrtá časť sa týka nezohľadnenia udalostí a vývoja v období medzi prijatím rozhodnutia o poskytnutí dotácie a prijatím napadnutého rozhodnutia.

70 Treba preskúmať spoločne prvú a tretiu časť druhého žalobného dôvodu, lebo analýza prvej časti vyžaduje aj posúdenie otázok týkajúcich sa existujúcich a predpokladaných kapacít, ako aj skutočnosti, že sporné opatrenie sa zameriava na zvýšenie kapacít výroby žalobkyne.

O prvej a tretej časti založenej na nesprávnom výklade a nesprávnom uplatnení usmernení a nesprávnom posúdení prebytku

Tvrdenia účastníkov konania

71 Žalobkyňa uvádza, že sporný druh investície a výrobkov jasne naznačuje, že pre svoje výrobky môže na trhu nájsť bežné odbytištia v zmysle bodu 4.2.5 usmernení. To sa týka predovšetkým odbytíšť na rastúcich trhoch mimo Spoločenstva, takže vplyv investície na kapacity na trhu so sladom v rámci Spoločenstva bude nulový alebo iba okrajový.

72 V súvislosti s dotknutými výrobkami žalobkyňa uvádza, že dotknutá sladovňa vyrába len slad HTST, inovačnú kategóriu sladu. Vytýka Komisii, že neposúdila širšie otázku, či možno na trhu s prémiovým sladom nájsť bežné odbytištia.

73 Pokiaľ ide o typ investície, žalobkyňa uvádza, že investícia jej umožnila modernizovať zariadenia na výrobu sladu a premiestniť kapacity z neefektívnych miest vo vnútrozemí do miest na pobreží s ľahkým prístupom k sladovému jačmeňu. Uvádza, že nové kapacity v Eemshavene zároveň umožňujú orientovať značnú časť predajov na vývoz a reagovať na rastúci dopyt po dodávkach nebaleného sladu zo strany pivovarov, čo potvrdzuje, že sú a budú nachádzané bežné odbytištia na trhu s týmito výrobkami.

74 Pokiaľ ide o posúdenie existujúcich a predpokladaných kapacít na trhu Spoločenstva so sladom, žalobkyňa sa v podstate domnieva, že Komisia nesprávne zakázala predmetnú

pomoc, aj keď bolo evidentné, že existujúci prebytok na trhu so sladom v Spoločenstve a vo svete nie je štrukturálny a v blízkej budúcnosti bude korigovaný.

75 Z tohto hľadiska tvrdí, že pre odvetvie sladu v Spoločenstve je charakteristické premiestňovanie kapacity výroby neefektívnej sladovne, ktorá je ďaleko od mora, do moderných sladovní, ktoré sa nachádzajú v prístavoch alebo na pobreží v blízkosti významných vodných dráh a ktoré majú ľahký prístup k sladovému jačmeňu. Opierajúc sa o správu RM International z 22. apríla 2005 týkajúcu sa trhu so sladom (ďalej len „správa RM International“) a o rôzne správy H. M. G., uvádza, že po prvé tento proces modernizácie následne viedol k orientácii kapacít na vývoz sladu do tretích krajín a realizovalo sa menej obchodov v rámci Spoločenstva, súčasne sa jasnejšie rozdelili prevádzky tým spôsobom, že sladovne nachádzajúce sa ďaleko od mora dodávajú svoju výrobu na vnútroštátne trhy v rámci Spoločenstva a modernizované sladovne dodávajú svoju výrobu na stúpajúci vývoz mimo Spoločenstva. Po druhé tento proces je posilnený tendenciou, podľa ktorej výrobcovia sladu musia vyhovieť narastajúcemu dopytu pivovarov po dodávkach nebaleného sladu, ktorý môžu uspokojiť len moderné sladovne, ktoré sú umiestnené v prístavoch. Po tretie žalobkyňa tvrdí, že tento proces viedol k ďalšiemu zakladaniu prevádzok s ľahkým prístupom k sladovému jačmeňu, namiesto zakladania prevádzok, ktoré ľahký prístup nemajú, čo spôsobilo, že sladovne prestali využívať dané kapacity a nahradili ich modernizovanými kapacitami v blízkosti zdrojov sladového jačmeňa.

76 Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že nič nepotvrdzuje názor Komisie, podľa ktorého predmetná investícia môže mať negatívny dosah na kapacity výroby sladu a podmienky obchodu v rámci Spoločenstva. Žalobkyňa uvádza, že časť nových kapacít v Eemshavene orientovaných do európskych destinácií nahradila kapacitu vnútrozemských podnikov v Lieshoute a vo Wageningene, ktoré boli uzavreté. Tvrdí, že navýšená kapacita v Eemshavene je 55 000 ton.

77 Na podporu tohto tvrdenia sa odvoláva na tabuľku predajov zverejnenú v „Prehľade predajov HM od Deloitte“ zo 6. decembra 2006, podľa ktorej v priebehu roka 2006 sladovňa v Eemshavene vyrobí takmer 112 220 ton a z toho 79 449 ton sa dodá do

destinácií mimo Spoločenstva a 32 767 ton sa dodá do destinácií v rámci Spoločenstva, z čoho vyplýva, že celá navýšená kapacita v Eemshavene bude takmer výlučne orientovaná do destinácií mimo Spoločenstva.

78 Vytýka Komisii, že nezaujala dynamický prístup a neposúdila dopad dotácie z hľadiska vývoja trhu a z hľadiska cyklickej povahy tohto trhu vo všeobecnosti. Podotýka, že tento anticipačný prístup vyplýva aj z bodu 4.2.5 usmernení, ktorý stanovuje, že Komisia má posúdiť, či vzhľadom na existujúce a predpokladané kapacity na trhu so sladom možno nájsť bežné odbytištia. Žalobkyňa odkazuje na rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia (T-380/94, Zb. s. II-2169), v ktorom Súd prvého stupňa potvrdil dynamickú metódu posúdenia aplikovanú zo strany Komisie, ktorá sa týkala pravdepodobných dynamických tendencií aj po dátume, ku ktorému bude nová kapacita textilu uvedená na trh.

79 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vo veci samej neuskutočnila takéto posúdenie, lebo nezohľadnila správy týkajúce sa trhu so sladom, najmä správu RM International, v ktorých sa uvádzalo, že v rokoch 2005 a 2006 sa na trhu so sladom v rámci Spoločenstva udiali významné štrukturálne zmeny a dopyt veľmi rýchlo prevýši ponuku vzhľadom na predvídané zvýšenie výroby piva a zvýšenie dopytu po slade. Tvrdí, že Komisia sa mala sústrediť až na obdobie, kedy by podnik v Eemshaven využíval celú kapacitu, t. j. na rok 2006 a nasledujúce obdobie.

80 Žalobkyňa zároveň vytýka Komisii, že nezohľadnila správy H. M. G., najmä správu z 13. júla 2006 o stave na trhu so sladom (ďalej len „správa G. z júla 2006“), v ktorej sa uvádza, že „pokiaľ ide o rovnováhu medzi ponukou sladu a dopytom po slade, možno povedať, že už nie je veľa prebytku… [;] celý zostávajúci prebytok je v prijateľných hraniciach“. Žalobkyňa zároveň tvrdí, že H. M. G. na zasadnutiach s Komisiou, na

ktorých sa zúčastnila žalobkyňa, upozorňovala na viditeľnú radikálnu zmenu na trhu medzi začiatkom roka 2006 a júlom 2006, ktorá viedla k väčšej vyváženosti ponuky a dopytu po slade.

81 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila perspektívy rastu vývozných trhov mimo Spoločenstva. Podľa nej sa Komisia mylne domnievala, že rastúci dopyt po slade v juhovýchodnej Ázii by mohla uspokojiť Austrália a že rastúce trhy so sladom v Južnej Amerike a v Afrike by mohli byť uspokojené novými zariadeniami v Argentíne a rozšírením podniku Mercosuru vo Venezuele a „prípadne“ v ďalších krajinách Južnej Ameriky.

82 Žalobkyňa tvrdí, že tieto obchodné odbytištia na vznikajúcich trhoch mimo Spoločenstva sa majú považovať za doplnkové obchodné odbytištia. Súčasne uplatňuje, že aj keby týmito odbytišťami čiastočne konkurovala výrobcom sladu v Spoločenstve, tak rozhodnutia, ktoré Komisia zvyčajne prijíma podľa usmernení, dokazujú, že tento fakt nemôže byť dôvodom na zamietnutie vyhlásenia sporného opatrenia za zlučiteľné so spoločným trhom.

83 Pokiaľ ide o možnosť preorientovania vlastných činností na trh Spoločenstva, ktorá sa spomína v odôvodnení č. 76 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa tvrdí, že také niečo nemožno logicky predpokladať z dôvodu, že žalobkyňa pre svoje výrobky mala a aj v súčasnosti má dostatok odbytíšť na trhu a neustále bude profitovať z rastu trhu v krajinách mimo Spoločenstva.

84 Odvoláva sa na správu H. M. G. z novembra 2006 o stave sladovníckeho priemyslu, podľa ktorej teoretická svetová kapacita bude úplne spotrebovaná, resp. prekročená svetovým dopytom po slade v roku 2007, takže v budúcnosti bude na trhu nedostatok sladu.

85 Žalobkyňa pochybuje o skutočnosti, že počet vývozných licencií bol vierohodným zdrojom na podporu záverov týkajúcich sa podielu Spoločenstva na svetovom obchode so sladom. Tvrdí, že zníženie počtu vývozných licencií poskytnutých v Spoločenstve možno tiež súvisí s dočasným nedostatkom sladového jačmeňa v rámci Spoločenstva. Spomínaný počet teda nie je dobrým ukazovateľom potenciálu Spoločenstva zvýšiť svoj podiel na svetovom obchode so sladom. Domnieva sa, že počty vzťahujúce sa na kapacitu by mali byť vždy vykladané a analyzované z hľadiska štrukturálnych zmien, ku ktorým došlo v sektore sladu v Spoločenstve.

86 Žalobkyňa popiera metódu, ktorú použila Komisia na definovanie stavu prebytku na trhu so sladom, najmä odkaz na využitie na 98 %, ktorý podľa nej neodráža správne kapacitu v rámci Spoločenstva. Komisia totiž nezohľadnila skutočnosť, že takmer nijaký podnik nevyrába celý rok, pretože sa pravidelne vykonávajú opravy a modernizácie. Plne uznávajúc, že nemá k dispozícii presnú informáciu o celkovom využití kapacity výroby, žalobkyňa sa domnieva, že mohla byť pravdepodobne nižšia než 98 %.

87 Vytýka Komisii skutočnosť, že jej posúdenia v napadnutom rozhodnutí, týkajúce sa dopadu investície na kapacitu na trhu Spoločenstva so sladom, sú v zásade založené na údajoch, ktoré poskytol Euromalt, združenie výrobcov sladu, ktorí sú jej konkurentmi a ktorí majú obchodný záujem na zabránení modernizácie jej kapacít. Žalobkyňa uvádza, že listy Euromaltu nešpecifikujú spôsob výpočtov kapacít sladu a dopytu po slade a že Komisia by mala preveriť metódy, ktoré sa použili pri výpočtoch, a preskúmať, či správne odrážajú existujúcu kapacitu v sektore sladu.

88 Holandské kráľovstvo podporuje tvrdenia žalobkyne.

89 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne a Holandského kráľovstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

90 Článok 87 ods. 3 písm. c) ES umožňuje Komisii, aby na základe výnimky zo všeobecného zákazu zakotveného v článku 87 ods. 1 ES vyhlásila za zlučiteľnú so spoločným trhom „pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí, za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom“.

91 Podľa bodu 4.2.5 usmernení, „nijakú pomoc nemožno poskytnúť na základe bodov 4.2.3 alebo 4.2.4, ak nie je možné dostatočne preukázať, že pre tieto výrobky možno nájsť bežné odbytištia na trhu s predmetnými výrobkami [;] význam takéhoto dokazovania musí byť primerane posúdený z hľadiska sporných výrobkov, typu investície, ako aj existujúcich a predpokladaných kapacít“ [*neoficiálny preklad*].

92 Komisia má pri uplatňovaní článku 87 ods. 3 ES široký priestor na voľnú úvahu, ktorej výkon zahŕňa komplexné hodnotenia ekonomického a sociálneho charakteru, ktoré musia byť vykonávané v kontexte Spoločenstva. Súdne preskúmanie výkonu tejto voľnej úvahy sa obmedzuje na kontrolu dodržiavania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, ako aj na kontrolu vecnej správnosti zistených skutočností a neexistencie právneho omylu, zjavne nesprávneho posúdenia skutočností alebo zneužitia právomoci (rozsudok z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 83, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, T-17/03, Zb. s. II-1139, bod 41).

93 Komisia je oprávnená stanoviť si na účely výkonu voľnej úvahy svoj vlastný postup prostredníctvom aktov, akými sú usmernenia, za predpokladu, že budú obsahovať orientačné kritériá, ktoré zamýšľa sledovať (pozri v tomto zmysle rozsudky Vlaams Gewest/Komisia, už citovaný v bode 54 vyššie, bod 79, a Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, bod 42).

94 Vo veci samej Komisia najprv preskúmala existenciu prebytku na trhoch so sladom v Spoločenstve a vo svete, ako aj jeho príčiny a následky.

95 V odôvodnení č. 56 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla tabuľku vypracovanú Euromaltom, ktorá sa týka existujúceho prebytku na svetovom trhu so sladom. Podľa tabuľky bol tento prebytok 534 000 ton v roku 2004 a 1 950 000 ton v roku 2006.

96 Komisia v odôvodnení č. 68 napadnutého rozhodnutia uvádza toto:

„… rentabilita výroby sladu v Spoločenstve dosiahne v období rokov 2005/2006 svoje dno, a to v dôsledku veľkého počtu stratových podnikov, ktoré dokážu iba sčasti pokryť svoje prevádzkové náklady. Pravdepodobne ako následok tejto nízkej rentability vyhlásil veľký nemecký výrobca sladu spoločnosť Weissheimer v Andernachu na jar roku 2006 úpadok. Okrem toho sa trvalo uzavreli ďalšie výrobné prevádzky, medziiným štyri sladovne v Spojenom kráľovstve, dve v Nemecku a jedna vo Francúzsku. Ide pritom o staršie prevádzky veľkých podnikov. Ďalší výrobcovia sladu sa rozhodli dočasne uzatvoriť časť svojich výrobných kapacít. V iných prípadoch zas zastarané výrobné prevádzky ich majitelia nahradili novými…“

97 V odôvodnení č. 71 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k tomuto záveru:

„… využitie existujúcich kapacít [v Spoločenstve] na úrovni aspoň 98 % v rokoch 2002 – 2004… V roku 2005 bol percentuálny podiel využitia nižší pri výrobe sladu v Spoločenstve v objeme 8,4 milióna ton a zásobách v objeme 8,8 milióna ton. V účtovnom roku 2006/2007 sa očakáva výroba v objeme 8,0 milióna ton pri kapacite

v objeme 8,8 milióna ton. Tento nižší rozsah je podľa všetkého reakciou výrobcov sladu na nízky zisk, t. j. výrobcovia sa rozhodli vyrábať menej sladu a dočasne uzatvoriť výrobné prevádzky…“

98 Napokon v odôvodnení č. 72 napadnutého rozhodnutia Komisia upresňuje:

„… V polovici roka 2006 sa výroba sladu v Spoločenstve opäť vyrovnala s reálnym dopytom, keďže výrobcovia sladu zistili, že je výhodnejšie obmedziť výrobu v pomere k možnému objemu predaja. Dokonca aj po vyššie uvedenom trvalom uzatvorení zastaraných prevádzok na výrobu sladu bude celkový objem kapacity výroby sladu v Spoločenstve vyšší ako dopyt po slade, a to o približne o 600 000 ton… Komisia preto nevidí žiadne náznaky, podľa ktorých by bolo možné očakávať, že sa v najbližšom období zmení súčasná situácia, ktorú charakterizuje prebytok sladu.“

99 Komisia týmto spôsobom vysvetlila existenciu podstatného prebytku v Spoločenstve nedostatkom odbytíšť na trhoch v Spoločenstve a na svetovom trhu so sladom a preskúmala tvrdenia Holandského kráľovstva a žalobkyne, podľa ktorých z charakteristík spornej investície vyplýva, že pomoc viac ovplyvní obchod s tretími krajinami než obchod v rámci Spoločenstva. V tejto súvislosti Komisia v odôvodnení č. 75 napadnutého rozhodnutia uviedla, že „v Spoločenstve exist[ovali] veľké skupiny výrobcov sladu, ktorí svoje výrobky predá[vali] v rámci Spoločenstva ako i mimo neho. Do tejto kategórie jednoznačne patrí [; žalobkyňa] so svojou polohou v blízkosti námorného prístavu, z ktorého môže zásobovať nielen trh v Spoločenstve, ale aj trhy mimo Spoločenstva… vo svojom podnikateľskom pláne z augusta 2003 [žalobkyňa] ozn[ámila], že v roku 2005 plán[ovala] v Európe predať 71540 ton sladu“. Komisia v odôvodnení č. 76 napadnutého rozhodnutia upresňuje, že „môže dôjsť k situáciám, kedy sladovne primárne zamerané na vývoz do krajín mimo Spoločenstva [ako napríklad žalobkyňa] nedokážu nájsť odberateľov pre plánovaný objem výroby. Vtedy možno budú zvažovať predaj nadbytku v rámci Spoločenstva. Môžu sa vyskytnúť aj opačné situácie… medzi týmito trhmi existuje vzájomný vzťah a vývoj mimo Spoločenstva má určité následky na vývoj v rámci Spoločenstva a naopak“.

100 Okrem toho, pokiaľ ide o predmetné výrobky, Komisia preskúmala a zamietla tvrdenia žalobkyne a Holandského kráľovstva, ktoré sa týkajú existencie oddeleného trhu, a teda oddelených odbytíšť pre prémiový slad.

101 Následne Komisia v odôvodnení č. 89 napadnutého rozhodnutia uviedla:

„Na základe… uvedených záverov týkajúcich sa prebytku na trhu so sladom, možného vplyvu uvedeného opatrenia pomoci na obchod medzi členskými štátmi a absencie preukázateľného osobitného trhu pre prémiový slad dospela Komisia k záveru, že uvedené opatrenie pomoci nie je v súlade s ustanovením bodu 4.2.5 usmernení, podľa ktorého pomoc nemožno poskytnúť na investície do výrobkov, pre ktoré nemožno na trhu nájsť bežné odbytištia.“

102 V prvej a tretej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyňa v zásade Komisii vytýka, že na jednej strane pri posudzovaní existencie bežných odbytíšť nesprávne vykladala a uplatňovala usmernenia a na druhej strane sa pri skúmaní prebytku na trhu so sladom dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

103 Keďže záver Komisie týkajúci sa nedostatku bežných odbytíšť na trhu sa v podstate opiera o konštatovanie existencie prebytku výroby vo vzťahu k dopytu po slade, treba preskúmať najprv dôvodnosť napadnutého rozhodnutia z tohto hľadiska.

— O prebytku na trhu so sladom

104 Medzi účastníkmi sporu panuje zhoda v tom, že trh so sladom je svetový, ako to dokazujú pramene pripojené k písomnostiam účastníkov konania. Navyše, ako je uvedené v bode 44 vyššie, žalobkyňa nedokázala existenciu oddeleného trhu pre slad HTST alebo prémiový slad. Okrem toho jej tvrdenie, podľa ktorého „predaje HTST nahrádzajú existujúce predaje štandardného sladu“ a ktoré v zásade uvádza, že môže predávať slad HTST kupujúcim, ktorí predtým úplne alebo sčasti odoberali „štandardný“ slad, potvrdzuje záver Komisie, podľa ktorého je žalobkyňa konkurentom ostatným výrobcom pre rovnaké odbytištia na trhu.

105 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že na základe informácií od Euromaltu, ktorý zastupuje záujmy jej konkurentov, Komisia v podstate usúdila, že na trhu Spoločenstva existuje prebytok bez toho, aby sa zaoberala protichodnými názormi.

106 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí opierala o údaje o reálnej výrobnej kapacite a výrobe sladu v Spoločenstve za roky 2002 až 2005 a zohľadnila údaje uvedené v správe H. M. G. za roky 2004/2005, ktorá vychádza z národných štatistík, údajov združenia Euromalt a údajov Eurostatu. Tieto údaje dokazujú, že prebytok v rokoch 2002 a 2004 bol minimálne 200 000 ton, čo vzhľadom na kapacitu 8,6 milióna ton v roku 2002 a 8,8 milióna ton v roku 2004 zodpovedá miere využitia na 98 %. V roku 2003 bol prebytok len 37 000 ton, teda miera využitia kapacity bola 99,6 %. Komisia doplnila, že údaje uvedené v správe Frontier Economics evidentne uvádzali podobnú mieru využitia. Napokon citujúc ako zdroj správu H. M. G. z 2. mája 2006 (ďalej len „správa G. z mája 2006“) uviedla, že „v roku 2005 bol percentuálny podiel využitia nižší pri výrobe sladu v Spoločenstve v objeme 8,4 milióna ton a zásobách v objeme 8,8 milióna ton[;] v účtovnom roku 2006/2007 sa očakáva výroba v objeme 8 milióna ton pri kapacite v objeme 8,8 milióna ton“. Komisia konštatovala, že nižší rozsah je podľa všetkého reakciou výrobcov sladu na nízky zisk, t. j. výrobcovia sa rozhodli vyrábať menej sladu a dočasne uzatvoriť výrobné prevádzky. Komisia ďalej uviedla, že situáciu v účtovnom roku 2006/2007 môžu vysvetliť nízke výnosy sladového

jačmeňa. Komisia tvrdila, že z údajov za roky 2002, 2003 a 2004 vyplýva, že technicky je možné využiť aspoň 98 % z celkovej výrobnej kapacity (odôvodnenia č. 70 a 71 napadnutého rozhodnutia).

107 Po prvé treba konštatovať, že Komisia sa opierala o rôzne zdroje, ktoré jednoznačne dokazujú existenciu značného prebytku na trhu Spoločenstva so sladom, ktorý v roku 2005 vzrástol v porovnaní s rokmi 2002 až 2004. Okrem toho uviedla, že v zmysle správy G. z mája 2006 sa na trhu Spoločenstva v období rokov 2006/2007 dosiahol rekordný prebytok vo výške 800 000 ton, t. j. 9 % celkovej kapacity. Z tohto dôvodu tvrdeniu žalobkyne, podľa ktorého záver Komisie týkajúci sa existencie prebytku sa v zásade opiera o informácie zo strany Euromaltu, zjavne chýba akýkoľvek základ.

108 Po druhé treba uviesť, že názor Komisie, podľa ktorého v Spoločenstve existoval štrukturálny prebytok vo vzťahu k odbytištiam na trhu, očividne potvrdzuje aj správa G. z júla 2006, na ktorú sa žalobkyňa viackrát odvoláva. V tejto správe sa uvádza:

„Od roku 2004 a ešte výraznejšie od roku 2005 a 2006 priemysel Spoločenstva, vykazuje nepredajný prebytok viac ako jeden milión ton. … Straty výrobcov sladu boli citeľné v roku 2005 a budú pravdepodobne ešte horšie v roku 2006. Výrobcovia sladu vo viacerých krajinách, vo Francúzsku, v Nemecku a Spojenom kráľovstve, začali znižovať výrobu, aby nemuseli predávať slad za úplne nerentabilné marže.“

109 Po tretie žalobkyňa a Holandské kráľovstvo vytýkajú Komisii, že nezohľadnila tvrdenia uvedené v správe G. z júla 2006, podľa ktorých, „pokiaľ ide o rovnováhu medzi ponukou a dopytom po slade, možno povedať, že už nie je značný prebytok“ a že „[c]elý zostávajúci prebytok je v prijateľnom množstve“.

110 Treba pripomenúť, že relevantná časť správy G. z. júla 2006 znie takto:

„Nové prevádzky a staré prevádzky pozastavujúce výrobu v súčasnosti v Spoločenstve vyrábajú 8,8 milióna ton sladu pri predpokladanom využití, vrátane vývozov, 8,2 milióna ton, t. j. 93,2 % kapacity… Pokiaľ ide o rovnováhu medzi ponukou a dopytom po slade, možno povedať, že už nie je značný prebytok. Výrobcovia sladu na menej výhodných trhoch sa rozhodli znížiť výrobu až na objem veľkosti možného predaja, takže už nebude vyvíjaný tlak na cenu sladu v dôsledku nadmernej ponuky."

111 Z toho vyplýva, že aj podľa spornej správy z 13. júla 2006 bol na trhu Spoločenstva v okamihu prípravy správy prebytok vo výške 600 000 ton. Tento údaj bol ešte vyšší počas obdobia, na ktoré sa Komisia pri skúmaní zamerala (2003 až 2006) a okrem toho prebytok v rámci Spoločenstva stále narastal, keďže podľa napadnutého rozhodnutia bola v roku 2005 výška prebytku len 400 000 ton (pozri bod 106 vyššie). Platnosť tvrdenia, podľa ktorého „pokiaľ ide o rovnováhu medzi ponukou a dopytom po slade, možno povedať, že už nie je značný prebytok", je ohrozená bezprostredným kontextom. Takže, po prvé vzhľadom na rekordný prebytok (600 000 ton) uvedený v tom istom odseku správy, po druhé z hľadiska tvrdenia, podľa ktorého sa časť výrobcov rozhodla zredukovať výrobu na takú úroveň, ktorá zodpovedá možnému predaju, po tretie vzhľadom na odkaz na rovnováhu medzi ponukou a dopytom a nie na rovnováhu medzi kapacitami a dopytom, treba uviesť, že zmena, o ktorej sa v predmetnom odseku hovorí, nespočíva v znížení prebytku, ale v znížení nadmernej výroby (alebo prevyšujúcej ponuky) Spoločenstva.

112 Treba konštatovať, že Komisia brala do úvahy zníženie nadmernej výroby Spoločenstva tým, že v odôvodnení č. 72 napadnutého rozhodnutia uviedla, že „v polovici roka 2006 sa výroba sladu v Spoločenstve opäť vyrovnala s reálnym dopytom, keďže výrobcovia sladu zistili, že je výhodnejšie obmedziť výrobu v pomere k možnému objemu predaja". V tejto súvislosti cituje ako zdroj správu G. z júla 2006. Aj keď Komisia môže zohľadniť správy a expertízy nezávislých znalcov, nezbavuje ju to povinnosti posúdiť ich prácu,

lebo hlavnú a výlučnú zodpovednosť za zabezpečenie dodržania článku 87 ES a uplatňovania článku 88 ES pod kontrolou sudcu Spoločenstva nesie totiž Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. septembra 2004, Valmont/Komisia, T-274/01, Zb. s. II-3145, bod 72 a citovanú judikatúru). Komisia nemohla bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, použiť tvrdenia uvedené v správe G. z júla 2006, citovanej v bode 109 vyššie, ktoré sa týkajú zníženia prebytku, pretože zníženie výroby v Spoločenstve (z 8,4 milióna ton v roku 2005 na 8,2 milióna ton v roku 2006) vzhľadom na stabilnú úroveň kapacity v Spoločenstve v rokoch 2005 a 2006 (8,8 milióna ton) sa v skutočnosti prejavuje zvýšením prebytku.

113 V súvislosti so stretnutiami H. M. G. s Komisiou v roku 2006 treba konštatovať, že podľa informácií poskytnutých zo strany žalobkyne H. M. G. upozornila Komisiu na radikálnu zmenu, ktorá sa prejavila na trhu a zapríčinila, že ponuka a dopyt sú viac v rovnováhe. Z tohto hľadiska stačí konštatovať, že Komisia túto zmenu v napadnutom rozhodnutí zohľadnila, lebo v odôvodnení č. 72 napadnutého rozhodnutia uvádza, že „v polovici roka 2006 sa výroba sladu v Spoločenstve opäť vyrovnala s reálnym dopytom, keďže výrobcovia sladu zistili, že je výhodnejšie obmedziť výrobu v pomere k možnému objemu predaja“.

114 Napokon v rozsahu, v akom tvrdenia žalobkyne treba chápať ako tvrdenia smerujúce k spochybneniu stanoviska Komisie, ktoré sa týka existencie prebytku na svetovom trhu so sladom, treba uviesť, že toto tvrdenie nie je dôvodné. Po prvé žalobkyňa neuviedla nijaký štatistický zdroj spochybňujúci existenciu prebytku na svetovom trhu. Po druhé správa G. z júla 2006 odkazuje na novú výstavbu nových významných výrobných prevádzok v tretích krajinách, ktorá spolu s výstavbou nových výrobných prevádzok v Spoločenstve zapríčinila, že priemysel v Spoločenstve sa musel v rokoch 2005 a 2006 vysporiadať „s prebytkom viac ako jeden milión ton“.

115 Treba teda konštatovať, že Komisia v čase prijatia napadnutého rozhodnutia správne potvrdila existenciu prebytku na trhu Spoločenstva a na svetovom trhu so sladom a že treba zamietnuť akékoľvek tvrdenia žalobkyne spochybňujúce dôveryhodnosť zdrojov podporujúcich stanovisko Komisie v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa prebytku.

116 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila opätovné dosiahnutie rovnováhy medzi kapacitami výroby a dopytom, ktoré bolo možné predpokladať v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti uvádza najmä rozsudok AIUFFASS a AKT/Komisia, už citovaný v bode 78 vyššie, ako aj rôzne znalecké posudky priložené k žalobe.

117 Po prvé na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia v napadnutom rozhodnutí vykonala posúdenie budúceho vývoja. Komisia analyzovala kapacitu výroby a objem výroby sladu nielen za rok 2005, ale aj v účtovnom roku 2006/2007, a opierala sa o správu G. z mája 2006 (odôvodnenia č. 70 a 71 napadnutého rozhodnutia). Preskúmala možnosti budúceho vývoja výroby sladu na úrovni Spoločenstva a na svetovej úrovni, štruktúru a predvídateľné zmeny v dopyte po slade zo strany pivovarov a v súvislosti s očakávanou zmenou objemu obchodu so sladom do roku 2010 odkazovala aj na Medzinárodnú radu pre obilniny (odôvodnenia č. 58, 59, 62 až 68 a 72 napadnutého rozhodnutia).

118 Vzhľadom na skutočnosť, že Komisia posúdila budúci vývoj kapacity výroby sladu a vývoj obchodu v Spoločenstve, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je zlučiteľné so zásadou uvedenou v rozsudku AIUFFASS a AKT/Komisia, už citovanom v bode 78 vyššie, a že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nedostatočnej analýzy budúceho vývoja nie sú dôvodné.

119 Po druhé treba zdôrazniť, že v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia Komisia nemala k dispozícii ani tabuľku predajov uvedenú v prehľade predajov, ktorý vypracoval

Deloitte 6. decembra 2006, ani správu H. M. G. z novembra 2006 o stave sladového priemyslu, ktoré sú priložené k žalobe. Takisto je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť zákonnosť aktu Spoločenstva posudzovaná v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase, keď bol akt prijatý, a komplexné posúdenia vykonané Komisiou smú byť skúmané len vzhľadom na tie skutočnosti, ktoré mala k dispozícii v okamihu, keď ich vykonávala (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2002, Graphischer Maschinenbau/Komisia, T-126/99, Zb. s. II-2427, bod 33; Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, bod 54, pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, Zb. s. 2263, bod 16). Z tohto dôvodu sa žalobkyňa pri napádaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia nemôže odvolávať na skutočnosti, ktoré neboli Komisii známe počas správneho konania.

120 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nezohľadnenia správy RM International, treba na úvod uviesť, že táto správa nepredstavovala komplexnú analýzu opretú o konkrétne údaje, existujúce tendencie a budúci vývoj trhu so sladom. Komisia v každom prípade odkazuje na správu RM International v odôvodneniach č. 27 a 59 napadnutého rozhodnutia. Okrem toho treba pripomenúť, že správa RM International neuvádza, že by sa mal trh so sladom veľmi rýchlo dostať do stavu, keď dopyt prevýši ponuku vzhľadom na pozitívne perspektívy zvýšenia výroby piva a dopytu po slade, ako tvrdí žalobkyňa. Naopak, podľa správy „vzhľadom na skutočnosť, že sa v posledných rokoch nárast svetovej výroby piva spomalil, možno pozorovať pomalšiu absorpciu novej výroby sladu na objednávku“.

121 Na základe toho treba tvrdenie žalobkyne z tohto hľadiska zamietnuť.

122 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že sa pri analýze prebytku Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

— O nedostatku bežných odbytíšť

123 Žalobkyňa však tvrdí, že Komisia ignorovala skutočnosti vplývajúce na mieru využitia kapacít, napríklad práce v podnikoch a nedostatok sladového jačmeňa, takže sa mylne domnievala, že príčinou existencie prebytku je nedostatok bežných odbytíšť. Navyše sa žalobkyňa domnieva, že môže ľahko nájsť bežné odbytištia pre svoje výrobky vzhľadom na lepšiu kvalitu sladu HTST a vzhľadom na skutočnosť, že predmetný typ investície jej umožňuje zásobovať kupujúcich mimo Spoločenstva.

124 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie žalobkyne, treba uviesť, že narastajúci prebytok zistený zo strany Komisie za roky 2005 a 2006 nemožno zdôvodniť tvrdením H. M. G., podľa ktorého „takmer nijaký podnik nevyrába celý rok, lebo pravidelne sa vykonávajú opravy a modernizácie". Z tohto hľadiska stačí uviesť, že prebytok v roku 2003 bol len 37 000 ton, čo vylučuje, že by pravidelné opravy a modernizácie spôsobili prebytok v Spoločenstve vo výške 400 000 až 600 000 ton v rokoch 2005 a 2006, resp. prebytok 800 000 ton v účtovnom roku 2006/2007, predvídaný v správe G. z mája 2006.

125 V súvislosti s odkazom na údajný nedostatok sladového jačmeňa treba uviesť, že Komisia v odôvodnení č. 71 napadnutého rozhodnutia tento faktor zohľadnila, keďže uviedla, že „v v účtovnom roku 2006/2007 môžu [zníženú mieru využitia] vysvetliť nízke výnosy sladového jačmeňa". Žalobkyňa však nepredložila dôkaz a ani konkrétny údaj, ktorý by potvrdil hypotézu, že nedostatok sladového jačmeňa bol rozhodujúcim faktorom, ktorý zapríčinil významne nižšiu mieru využitia.

126 Okrem toho treba zdôrazniť, že žalobkyňa nenapáda tvrdenie Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí podporované najmä správou G. z júla 2006, podľa ktorého z dôvodu živej hospodárskej súťaže klesla cena sladu až na úroveň, keď už výroba nebola rentabilná, a táto situácia na trhu zapríčinila uzatvorenie niektorých výrobných

prevádzok a obmedzenie výroby v iných prevádzkach. Okrem toho zlá úroda sladového jačmeňa v jednom roku nemôže odôvodňovať úplné uzatvorenie podnikov v Spoločenstve.

127 Takisto správa G. z júla 2006, na ktorú viackrát žalobkyňa odkázala, vysvetľuje vznik prebytku v rámci Spoločenstva na jednej strane tým, že výrobcovia v Spoločenstve očakávali rýchly nárast dopytu mimo Spoločenstva, ktorý výrobcov podnietil k vytvoreniu nových kapacít, a na druhej strane ďalšími zmenami situácie na trhu, ktoré zapríčinili vytvorenie nových kapacít prevyšujúcich dopyt na svetovom trhu. Z tohto hľadiska táto správa uvádza:

„Pomer medzi domácimi predajmi a vývozom bol 70/30 v prospech domácich predajov, ale domáce trhy stagnovali, zatiaľ čo vývozné trhy sa zdali byť neuspokojené. Takmer všetky rozšírenia podnikov alebo výstavba nových podnikov sa zameriavali na oblasti vhodné z hľadiska vývozu, a to Rouen, Antverpy, Rulsbroek, Eemshaven a Halmstad. Keď začala výstavba nových prevádzok a dosiahla sa rekordná výška vývozu, trhové nástroje už boli zmenené. Domáce predaje piva priniesli rozčarovanie, japonský pivovarnícky priemysel vyrábal a predával pivo s nízkym obsahom sladu a následne pivo bez sladu, brazílski výrobcovia piva nakupovali väčšie objemy z Argentíny, susedného členského štátu, ktorý je členom združenia Mercosur. Najväčšia zmena však nastala v Rusku, v ktorom medzinárodné a ruské spoločnosti vybudovali sladovnícky priemysel s kapacitou takmer 1,5 milióna ton, takže akýkoľvek dovoz bol zbytočný s výnimkou malých množstiev od priamych susedov.“

128 Takisto správa Frontier Economics pripisuje zníženie miery využitia kapacít v Spoločenstve úbytku odbytíšť mimo Spoločenstva a uvádza, že „hlavným dôvodom tohto prepadu vývozov bol znižujúci sa ruský dopyt po vývozoch sladu…[; hoci odhady výroby v Spoločenstve na roky 2004 — 2005 ešte nie sú k dispozícii, očakáva sa, že tento pokles vývozov… môže viesť k značne zníženej miere využitia kapacity v Európe“.

129 Z tohto dôvodu treba konštatovať, že údaje v spise potvrdzujú existenciu príčinnej súvislosti medzi prebytkom a nedostatkom bežných odbytíšť na trhu so sladom, ako uviedla Komisia, takže tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nesprávneho posúdenia treba v tejto súvislosti zamietnuť.

130 Druhým tvrdením žalobkyňa uplatňuje, že môže ľahko nájsť bežné odbytištia pre svoje výrobky najmä vzhľadom na zlepšenú kvalitu sladu HTST a vzhľadom na skutočnosť, že typ investície — predovšetkým geografická poloha sladovne v Eemshavene v blízkosti pestovateľských oblastí sladového jačmeňa a námorného prístavu — umožňuje zásobovanie kupujúcich mimo Spoločenstva.

131 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že žalobkyňa sa opiera o chybný výklad usmernení, keď tvrdí, že bod 4.2.5 usmernení, podľa ktorého treba preukázať, že „pre tieto výrobky možno nájsť bežné odbytištia na trhu s predmetnými výrobkami“ [*neoficiálny preklad*], sa v podstate týka preukázania existencie odbytíšť pre výrobky príjemcu pomoci.

132 Podľa judikatúry usmernenia nemôžu byť chápané len z hľadiska ich znenia. Treba ich vykladať aj z hľadiska článku 87 ES a cieľa tohto ustanovenia, t. j. cieľa nerušenej hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. decembra 2004, Kronofrance/Komisia, T-27/02, Zb. s. II-4177, bod 89).

133 Rovnako je Komisia síce viazaná pravidlami a oznámeniami, ktoré prijíma v oblasti štátnej pomoci, ale iba pokiaľ sa neodchyľujú od riadneho uplatňovania noriem Zmluvy, keďže tieto predpisy nemôžu byť vykladané v tom zmysle, ktorým by sa zúžil dosah článkov 87 ES a 88 ES alebo ktorý by bol v rozpore s cieľmi stanovenými v týchto článkoch (pozri rozsudok Súdneho dvora z 11. septembra 2008, Nemecko a i./ Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, Zb. s. I-6619, bod 65 a citovanú judikatúru).

134 Treba súčasne pripomenúť, že výnimky zo základnej zásady nezlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom uvedenej v článku 87 ods. 1 ES musia byť vykladané striktne (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. apríla 2008, SIDE/Komisia, T-348/04, Zb. s. II-625, bod 62; pozri, pokiaľ ide o Zmluvu ESUO, rozsudky Súdneho dvora z 21. júna 2001, Moccia Irme a i./Komisia, C-280/99 P až C-282/99 P, Zb. s. I-4717, bod 40, a Súdu prvého stupňa z 25. septembra 1997, UK Steel Association/Komisia, T-150/95, Zb. s. II-1433, bod 114).

135 Investičná pomoc už svojou povahou posilňuje konkurenčné postavenie príjemcu pomoci vo vzťahu k jeho konkurentom, lebo poskytnutá suma znižuje investičné náklady, ktoré znáša príjemca, a tým ho zvýhodňuje voči ostatným výrobcom v sektore, ktorí realizovali alebo zamýšľali realizovať podobnú investíciu na svoje vlastné náklady (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora Philippe Morris Holland/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 11, a z 24. februára 1987, Deufil/Komisia, 310/85, Zb. s. 901, bod 8). Z dôvodu zvýšenej konkurencieschopnosti príjemcu v dôsledku pomoci teda táto pomoc sama osebe zapríčiňuje, že príjemca nachádza odbytištia pre svoje výrobky ľahšie v porovnaní s výrobkami, ktoré neboli dotované. Čím väčšia je dotácia, tým ľahšie možno nájsť odbytištia pre výrobky príjemcu.

136 Z uvedeného vyplýva, že ak by sa skúmanie v zmysle bodu 4.2.5 usmernení v podstate uskutočnilo na základe existencie odbytíšť pre dotovanú výrobu príjemcu spornej pomoci bez ohľadu na všeobecnú situáciu na trhu, v rámci ktorého príjemca konkuruje ostatným výrobcom s tými istými odbytišťami, viedlo by to k povoleniu pomoci, ktorá narušením hospodárskej súťaže zabezpečuje odbytištia pre výrobky príjemcu aj na trhu, ktorý sa vyznačuje nadmernou výrobou alebo prebytkom kapacít a na ktorom nedotovaní konkurenti majú ťažkosti obchodovať so svojimi výrobkami. Takýto výklad usmernení by teda bol v rozpore s článkom 87 ES.

137 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobkyne, ktoré mali preukázať, že žalobkyňa vďaka lepšej kvalite sladu HTST, geografickej polohe podniku v Eemshavene a schopnosti dodávať nebalený slad môže na trhu ľahko nájsť bežné odbytištia pre vlastné výrobky, treba zamietnuť ako neopodstatnené.

138 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že existenciu prebytku na trhu Spoločenstva a na svetovom trhu so sladom pripísala nedostatku bežných odbytíšť pre výrobu.

139 Ostatné tvrdenia žalobkyne predložené v tejto súvislosti nemôžu daný záver spochybniť.

140 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že takmer celá jej výroba je orientovaná na destinácie mimo Spoločenstva, takže nekonkuruje na tých istých odbytištiach iným výrobcom v Spoločenstve.

141 S týmto tvrdením nemožno súhlasiť. Po prvé žalobkyňa nespochybňuje, že trh so sladom je z geografického hľadiska svetovým trhom. Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 44 vyššie, neexistuje oddelený trh pre prémiový slad alebo pre slad HTST. Keďže žalobkyňa konkuruje ostatným výrobcom v Spoločenstve na tom istom výrobnom a geografickom trhu, konkuruje im na tých istých odbytištiach. Po druhé správa Frontier Economics, ktorú si objednala žalobkyňa, uvádza, že „očakáva sa, že slad HTST… vyrábaný v Eemshavene aspoň čiastočne nahradí predaje… iných výrobcov štandardného sladu, vrátane tých, ktorí disponujú nadbytočnými kapacitami“. Toto tvrdenie jasne naznačuje, že žalobkyňa chce získať časť existujúcich predajných odbytíšť iných výrobcov v Spoločenstve.

142 Po druhé žalobkyňa uvádza, že Komisia sa nesprávne domnievala, že trhy mimo Spoločenstva v ďalších rokoch nemôžu absorbovať prebytok v Spoločenstve a že počet vydaných vývozných licencií nie je dôveryhodným zdrojom umožňujúcim sledovať vývoj vývozov.

143 V tejto súvislosti treba konštatovať, že správa G. z júla 2006 a správa Frontier Economics jasne naznačujú (pozri body 127 a 128 vyššie), že možnosti odbytu sladu vyrobeného v Spoločenstve v rámci tretích krajín sa radikálne znížili koncom obdobia, ktoré posudzovala Komisia (roky 2005 a 2006), a že tieto správy uvádzajú, že tento pokles bol spolu s výstavbou nových prevádzok v Spoločenstve rozhodujúcim faktorom, ktorý zapríčinil prebytok v Spoločenstve. Okrem toho žalobkyňa neposkytla Komisii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nijaký zdroj, ktorý by uvádzal rýchly a očakávaný nárast odbytíšť mimo Spoločenstva. Na základe toho sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že trhy mimo Spoločenstva v dohľadnej budúcnosti nemôžu absorbovať prebytok v Spoločenstve.

144 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že z dôvodu nedávneho očakávaného uzatvorenia podnikov, ktoré boli zastaralé alebo sa nachádzali v menej priaznivej geografickej oblasti, prebytok zanikne, takže by mali byť bežné odbytištia pre výrobu v Spoločenstve.

145 Z tohto hľadiska stačí uviesť, že podľa názoru Komisie uvedeného v napadnutom rozhodnutí a podľa správy G. z júla 2006 hlavným dôvodom trvalého zatvorenia množstva podnikov v Spoločenstve v rokoch 2005 a 2006 bol prebytok, ktorý zapríčinil zníženie ceny sladu, takže výroba v niektorých podnikoch už nebola rentabilná. Za týchto okolností skutočnosť, že množstvo podnikov bolo donútených ukončiť výrobu, iba potvrdzuje názor Komisie o nedostatku bežných odbytíšť. Takisto tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ďalšie trvalé uzatvorenia sa dali predvídať z dôvodu silnejšej konkurencie, v podstate naznačuje, že mnohí výrobcovia sladu v Spoločenstve nemohli predať svoje výrobky rentabilným spôsobom, čo v skutočnosti znamená, že bol nedostatok bežných odbytíšť na trhu.

146 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že Komisia správne uplatnila usmernenia a nedopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia pri skúmaní prebytku. Z tohto dôvodu treba prvú a tretiu časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť.

O štvrtej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nezohľadnenia udalostí medzi prijatím rozhodnutia o poskytnutí pomoci a prijatím napadnutého rozhodnutia

Tvrdenia účastníkov konania

147 Žalobkyňa vytýka Komisii, že sa opierala len o jej podnikateľský plán z roku 2003, ktorý slúžil len ako plán budúcich činností bez toho, aby posúdila, čo sa v skutočnosti udialo medzi dňom, keď bol plán prijatý, a prijatím napadnutého rozhodnutia. Odvolaním sa na judikatúru žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala zohľadniť skutočný vývoj v dotknutom sektore v čase medzi poskytnutím sľúbenej pomoci a prijatím napadnutého rozhodnutia. Domnieva sa, že dostupné informácie nemusia Komisii predložiť len členské štáty alebo iné procesné strany, ale mala by zohľadniť aj informácie známe širokej verejnosti.

148 Pokiaľ ide o dátum, ku ktorému bol podnik plne sprevádzkovaný, žalobkyňa vytýka Komisii, že sa domnievala, že k tejto udalosti došlo v apríli 2005. Napáda fakt, že Komisia toto stanovisko odôvodnila informáciami, ktoré našla na internete, z cudzích zdrojov, bez toho, aby si to overila u žalobkyne alebo holandskej vlády, hoci ďalšie informácie nájdené na internete, ktorými Komisia disponovala, priamo odporovali opisu skutkového stavu zo strany Komisie. Žalobkyňa tvrdí, že výročná správa podniku Bavaria za rok 2005, ktorú cituje aj Komisia, uvádza, že sladovňa v Eemshavene začala fungovať až v decembri 2005 s minimálnou prevádzkovou kapacitou a podnik bol oficiálne otvorený v júni 2006.

149 Holandské kráľovstvo v tejto súvislosti nepredložilo svoje vyjadrenie.

150 Komisia napáda tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

151 Na úvod je potrebné pripomenúť, že z hľadiska cieľa dosiahnutia schválenia novej pomoci a splnenia povinnosti spolupráce s Komisiou v zmysle článku 10 ES je členský štát povinný poskytnúť všetky údaje umožňujúce tejto inštitúcii overiť, či podmienky výnimky, o ktorú žiada pre príjemcu pomoci, sú splnené (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, Zb. s. II-2123, bod 129, a Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, bod 48 a tam citovanú judikatúru).

152 Komisii nemožno vytýkať, že nezohľadnila prípadné informácie, ktoré jej mohli byť predložené v priebehu správneho konania, ale predložené neboli, keďže Komisia nebola povinná z úradnej moci a odhadom preskúmať, ktoré skutočnosti jej mohli byť predložené (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 60, a rozsudok Ter Lembeek/Komisia, už citovaný v bode 54 vyššie, bod 83).

153 Žalobkyňa teda nemôže oprávnene vytýkať Komisii, že nezohľadnila informácie, ktoré vraj sú verejne dostupné, ale Komisii neboli v správnom konaní predložené.

154 Navyše tvrdenie žalobkyne týkajúce sa údajného nesprávneho dátumu začatia fungovania podniku v Eemshavene, uvedeného v napadnutom rozhodnutí, nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie totiž bolo založené na existencii prebytku a nedostatku bežných odbytíšť na trhu v Spoločenstve

a svetovom trhu so sladom, teda na stave, ktorý existoval v rokoch 2005 a 2006, a z dokumentov dostupných Komisii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia sa nedala vydedukovať zmena v nasledujúcich rokoch. Podľa všetkých zdrojov uvedených v napadnutom rozhodnutí a uvedených zo strany žalobkyne k otvoreniu podniku v Eemshavene malo prísť počas tohto obdobia, ktoré sa vyznačovalo prebytkom a nedostatkom bežných odbytíšť.

155 Z tohto dôvodu treba štvrtú časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatočného zváženia zvýhodňujúcich účinkov pomoci a vplyvu pomoci na podmienky obchodu v rámci Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

156 Žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že v napadnutom rozhodnutí neporovnala zvýhodňujúce účinky dotácie na jednej strane a eventuálny negatívny vplyv na podmienky obchodu v rámci Spoločenstva na druhej strane, čím sa dopustila nesprávneho výkladu a nesprávneho uplatňovania článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Žalobkyňa tvrdí, že sporná investícia mala značne priaznivý vplyv na realizáciu cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky, najmä na politiku v oblasti rozvoja vidieka a na činnosti Spoločenstva týkajúce sa regionálneho rozvoja a súdržnosti.

157 Domnieva sa, že Komisia nemôže platne vyhlásiť, že v dôsledku prijatia usmernení sa vzdala voľnej úvahy, a teda nemôže slobodne zvážiť a zohľadniť zvýhodňujúce účinky pomoci. Domnieva sa, že skutočnosť, že usmernenia sú založené na článku 87 ods. 3 ES,

nepochybne dokazuje, že Komisia nemôže protiprávne obmedziť svoju mieru voľnej úvahy alebo sa jej vzdať. Z toho dedukuje, že bod 4.2.5 usmernení sa má vykladať z hľadiska kritéria stanoveného v Zmluve, konkrétne či podmienky obchodu sú ovplyvnené do takej miery, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom. Uvádza, že Komisia neposúdila, či tento vplyv je z hľadiska výhod, ktoré navrhovaná dotácia prináša, skutočne v rozpore so spoločným záujmom v zmysle článku 87 ods. 3 ES.

158 Žalobkyňa sa domnieva, že usmernenia ako také ponechávajú Komisii nevyhnutnú mieru na zabezpečenie správneho zváženia výhod a údajného vplyvu dotácie na hospodársku súťaž. Odvolávajúc sa na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Alber vo veci, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Súdneho dvora z 3. mája 2001, Portugalsko/Komisia (C-204/97, Zb. s. I-3175, I-3177, bod 46), tvrdí, že pokiaľ by to tak nebolo, usmernenia by neboli v súlade s požiadavkou zohľadnenia kladného účinku pomoci a údajného negatívneho účinku pomoci, ktorá je zakotvená v článku 87 ods. 3 ES, a z tohto dôvodu by sa musel uplatniť priamo článok 87 ods. 3 ES. Žalobkyňa v každom prípade tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila kritériá, ktoré sama stanovila v usmerneniach.

159 Žalobkyňa uvádza, že cieľom dotácie na jednej strane je uhradiť zvýšené náklady na vybudovanie sladovne prednostne v Eemshavene, než v inom regióne Holandska, a na druhej strane podporiť výstavbu podniku v regióne, ktorý potreboval ekonomický rozvoj. Žalobkyňa uvádza, že akákoľvek konkurenčná výhoda získaná vďaka dotácii by bola zredukovaná zvýšenými nákladmi, ktoré musela znášať, a že v skutočnosti značná časť dotácie bola potrebná na to, aby žalobkyňa bola rovnocenná s konkurentmi. Tvrdí, že predmetnou investíciou sa aktívne podieľala na rozvoji regiónu na severe Holandska, v ktorom sa pestuje sladový jačmeň a ktorý ponúka nové a významné možnosti pre pestovateľov daného regiónu, a prispela k procesu modernizácie výrobných prevádzok sladovní tým, že nahradila vnútrozemské neefektívne prevádzky modernými prevádzkami zameranými na tretie krajiny mimo Spoločenstva.

160 Žalobkyňa uvádza, že dotácia prináša novú technológiu budúcnosti, ktorá lepšie spĺňa zdravotné a environmentálne štandardy a prispieva aj k lepšej kvalite sladu a tým aj k lepšiemu pivu. Táto investícia teda mala viac pozitívny než negatívny dopad na konkurencieschopnosť Spoločenstva na vývozných trhoch a na existujúce a predpokladané kapacity v rámci trhu Spoločenstva so sladom.

161 Žalobkyňa sa odvoláva na bod 1.6 usmernení, ktorý stanovuje koherenciu medzi kontrolou štátnej pomoci poskytnutej členskými štátmi a opatreniami Spoločenstva prijatými na základe politiky rozvoja vidieka presadzovanej Spoločenstvom. Článok 25 nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, s. 80; Mim. vyd. 03/025, s. 391) stanovuje, že investičná pomoc určená na racionalizáciu poľnohospodárskych výrobkov prispieva k uskutočneniu cieľov politiky Spoločenstva v oblasti rozvoja vidieka.

162 Holandské kráľovstvo sa domnieva, že Komisia opomenula, že sporný projekt perfektne zapadá do všeobecných cieľov jej politiky týkajúcej sa rozvoja vidieckych oblastí. Dodáva, že projekt počíta s obnovou poľnohospodárskeho sektora na severe Holandska, a najmä s nahradením pestovania cukrovej repy inými plodinami. Tvrdí, že Komisia musí nielen posúdiť dotáciu z hľadiska bodu 4.2.5 usmernení, ale aj preskúmať, „či pomoc nemení podmienky obchodu v miere, ktorá je v rozpore so spoločným záujmom“ [*neoficiálny preklad*]. Odvolávajúc sa na rozsudok Alzetta a i./Komisia, už citovaný v bode 63 vyššie, uplatňuje, že Komisia je pri skúmaní podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES povinná zvážiť zvýhodňujúce účinky pomoci a jej negatívne účinky na podmienky obchodu a na zachovanie nenarušenej hospodárskej súťaže. Z toho vyvodzuje záver, že Komisia je naďalej povinná zohľadniť článok 87 ods. 3 písm. c) ES, aj keď jej miera voľnej úvahy je v poľnohospodárskej oblasti obmedzená usmerneniami.

163 Holandské kráľovstvo uvádza, že Komisia je povinná dodržiavať koherenciu medzi článkami 87 ES a 88 ES a ďalšími ustanoveniami Zmluvy (rozsudok Súdneho dvora zo 14. apríla 2005, Belgicko/Komisia, C-110/03, Zb. s. I-2801, bod 64). Jedným z týchto

„ďalších ustanovení Zmluvy“ je článok 158 ES, ktorý stanovuje, že Spoločenstvo sa predovšetkým zameriava na znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch alebo ostrovoch vrátane vidieckych oblastí. Je teda úlohou Komisie dozerať na požadovanú súdržnosť medzi politikou pomoci a činnosťou Spoločenstva zameranou na znižovanie rozdielov medzi regiónmi.

164 Holandské kráľovstvo uvádza, že poskytnutie pomoci na takéto inovatívne zariadenie je v súlade s cieľmi stanovenými na zasadnutí Európskej rady v Lisabone, aby sa Európska únia do roku 2010 stala najkonkurencieschopnejšou a najdynamickejšou ekonomikou na svete. Vytýka Komisii, že tento zásadný bod neuviedla v napadnutom rozhodnutí.

165 Komisia napáda tvrdenia žalobkyne a Holandského kráľovstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

166 Na úvod treba pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté jednak na základe ustanovení článku 87 ods. 1 a 3 ES a jednak na základe usmernení, predovšetkým ich oddielu 4.2, ktorý obsahuje ustanovenia týkajúce sa oblasti „pomoci spojenej so spracovaním a odbytom poľnohospodárskych výrobkov“ [*neoficiálny preklad*].

167 Ak Komisia prijala takéto usmernenia, sú pre ňu záväzné (rozsudky Deufil/Komisia, už citovaný v bode 135 vyššie, bod 22, a Regione autonoma della Sardegna/Komisia, už citovaný v bode 151 vyššie, bod 95). Súd Spoločenstva má preto právomoc preskúmať, či Komisia dodržala pravidlá, ktoré si stanovila (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T-35/99, Zb. s. II-261, bod 77, a Regione autonoma della Sardegna/Komisia, už citovaný v bode 151 vyššie, bod 96).

168 Po prvé treba zdôrazniť, že žalobkyňa výslovne vo svojich pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania uvádza, že nespochybňuje záväznosť usmernení, ani ich súlad s ustanoveniami Zmluvy ES.

169 Podľa bodu 3.7 usmernení „vzhľadom na potrebu zohľadniť špecifické podmienky poľnohospodárskej výroby pri skúmaní pomoci určenej na zvýhodnenie znevýhodnených regiónov sa usmernenia Komisie o vnútroštátnej pomoci regiónom nevzťahujú na poľnohospodársku oblasť [;] úvahy, ktoré sú významné pre regionálnu politiku, boli zahrnuté do predmetných usmernení“ [*neoficiálny preklad*]. Z uvedeného vyplýva, že všetky pozitívne aspekty dotknutej pomoci môžu byť zohľadnené len v rámci uplatnenia kritérií usmernení.

170 Treba však pripomenúť, že bod 4.2.5 usmernení stanovuje, že „štátna pomoc sa nesmie poskytnúť… ak nie je možné dostatočne preukázať, že pre tieto výrobky existujú na trhu bežné odbytištia“ [*neoficiálny preklad*].

171 Z tohto dôvodu Komisia po zistení, že sporná pomoc patrí do pôsobnosti usmernení, musela najmä preskúmať, či bolo dostatočne preukázané, že pre dotknuté výrobky možno nájsť na trhu bežné odbytištia.

172 Keďže táto predbežná podmienka vo veci samej nebola splnená, Komisia nemohla predmetnú pomoc schváliť vzhľadom na jej ciele a eventuálne kladné účinky bez toho, aby porušila vlastné usmernenia, a teda aj zásady vyplývajúce z judikatúry citovanej v bode 167 vyššie, takže preskúmanie uvedených cieľov a kladných účinkov by bolo zbytočné.

173 Po druhé žalobkyňa nemôže právoplatne tvrdiť, že neuplatňovanie usmernení a priame uplatňovanie článku 87 ods. 3 písm. c) ES by viedlo k zohľadneniu cieľov a kladných účinkov spornej pomoci.

174 Podľa rozsudku Deufil/Komisia, už citovaného v bode 135 vyššie (bod 18), článok 87 ods. 3 ES dáva Komisii priestor na voľnú úvahu, ktorej výkon zahŕňa posúdenia ekonomického a sociálneho charakteru, ktoré musia byť vykonané v kontexte Spoločenstva. Súdny dvor v tomto rozsudku rozhodol, že Komisia neprekročila mieru voľnej úvahy tým, že tvrdila, že poskytnutie investičnej pomoci, ktorá zvýšila výrobné kapacity v sektore, v ktorom už je značný prebytok, bolo v rozpore so spoločným záujmom, a že takáto pomoc nemohla prispieť k ekonomickému rozvoju predmetného regiónu.

175 Okrem toho Súdny dvor nepochyboval o ekonomických úvahách, o ktoré sa rozhodnutie Komisie opiera a ktoré sú uvedené v bode 16 rozsudku Deufil/Komisia, už citovaného v bode 135 vyššie, podľa ktorých „vzhľadom na nadmerné výrobné kapacity… by akékoľvek umelé zníženie investičných nákladov výrobcu týchto výrobkov oslabilo konkurenčnú schopnosť iných výrobcov a v dôsledku zvýšenia kapacity by viedlo k zníženiu miery využitia týchto kapacít a k zníženiu cien [;] sporná pomoc by teda nepopierateľne ovplyvnila obchod do takej miery, ktorá je v rozpore so spoločným záujmom v zmysle [článku 87 ods. 3 písm. c) ES]“.

176 Treba zároveň uviesť, že kritérium uvedené v bode 4.2.5 usmernení, podľa ktorého štátna pomoc sa nesmie poskytnúť, ak nie je možné dostatočne preukázať, že pre sporné výrobky existujú na trhu bežné odbytištia, odráža podmienku vyplývajúcu z článku 87 ods. 3 písm. c) ES, podľa ktorej nijaká pomoc, ktorá mení podmienky obchodu v rozsahu, aký je v rozpore so spoločným záujmom, nemôže byť zlučiteľná so spoločným trhom.

177 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že Komisia neporušila článok 87 ods. 3 písm. c) ES tým, že napadnuté rozhodnutie oprela o existenciu prebytku v Spoločenstve a o nepreukázanie existencie bežných odbytíšť bez preskúmania cieľov a kladných účinkov pomoci na dotknutý región.

178 Tento záver nemôže spochybniť ani tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sporná pomoc len kompenzovala ekonomické nevýhody oblasti Eemshavene v porovnaní s oblasťou Terneuzen (Holandsko), ktorú by v prípade neposkytnutia pomoci uprednostnila.

179 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podniky, ktoré sú príjemcami pomoci, môžu mať v zásade legitímnu dôveru v legálnosť pomoci len vtedy, ak bola pomoc schválená Komisiou v súlade s postupom stanoveným v článku 88 ES (pozri rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 2004, Demesa a Territorio Histórico de Álava/Komisia, C-183/02 P a C-187/02 P, Zb. s. I-10609, body 44 a 45 a tam citovanú judikatúru, a z 15. decembra 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, Zb. s. I-11137, bod 104). Pri nedostatku takejto legitímnej dôvery nesú z hľadiska kontroly štátnej pomoci zo strany Spoločenstva všetky ekonomické rozhodnutia, ktoré sa opierajú o možnosť poskytnutia pomoci neschválenej Komisiou, riziko spojené s ekonomickou činnosťou podniku, a preto eventuálne škody vzniknuté týmto rozhodnutím nemožno v prieskume Komisie zohľadniť.

180 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba zamietnuť aj druhú časť druhého žalobného dôvodu, a treba teda zamietnuť celý druhý žalobný dôvod.

O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z hľadiska uplatnenia článku 87 ods. 3 ES

181 Žalobkyňa podporovaná Holandským kráľovstvom sa domnieva, že vzhľadom na skutočnosť, že výpočty urobené s cieľom získať údaje o nadmerných kapacitách na trhu so sladom, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, nie sú špecifikované, a preto nie je možné preveriť, či prebytok v Spoločenstve skutočne existoval na trhu so sladom, a v akom rozsahu sporná investícia mala vplyv na túto situáciu. Žalobkyňa z toho dedukuje, že napadnuté rozhodnutie nie je adekvátne odôvodnené a tým došlo k porušeniu povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie, ktorá je zakotvená v článku 253 ES.

182 Komisia napáda tvrdenia žalobkyne.

183 V tejto súvislosti stačí uviesť, že ako vyplýva z bodu 106 vyššie, Komisia na rozdiel od tvrdenia žalobkyne upresnila informačné zdroje týkajúce sa prebytku, ktorý existoval na trhu Spoločenstva počas skúmaného obdobia.

184 Z tohto dôvodu treba zamietnuť aj druhú časť štvrtého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

3. *O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných*

Tvrdenia účastníkov konania

185 Žalobkyňa vytýka Komisii, že neuskutočnila riadny prieskum všetkých aspektov týkajúcich sa poskytnutia dotácie vrátane vývoja a udalostí, ktoré sa udiali medzi prijatím rozhodnutia o poskytnutí pomoci a prijatím napadnutého rozhodnutia. Odvolávajúc sa na judikatúru, domnieva sa, že informácie nemusia poskytnúť len členské štáty alebo iné procesné strany, ale že Komisia má preskúmať aj verejne dostupné informácie.

186 Uvádza, že napadnuté rozhodnutie je v zásade založené na údajoch o kapacite, ktoré poskytol Euromalt, záujmové združenie zastupujúce jej konkurentov, ktoré má ekonomický záujem na tom, aby zabránil modernizácii jej kapacít. Uznáva, že určitá časť vnútroštátnych združení výrobcov sladu podporila závery Euromaltu, ale tieto združenia neupresnili, ako boli údaje o kapacite vypočítané, alebo odkázali na údaje uvedené v liste Euromaltu z 3. augusta 2005. Vytýka Komisii, že nezohľadnila správy, ktoré sa týkajú trhu so sladom a ktoré boli vypracované združeniami RM International, H. M. G. a Rabobank, potvrdzujúce, že sladovnícky sektor v Spoločenstve podlieha rýchlym štrukturálnym zmenám a že ponuka a dopyt po slade v rámci Spoločenstva sa do roku 2006 vyrovnajú.

187 Domnieva sa, že tvrdenia týkajúce sa kladných účinkov dotácie v miere, v akej podporujú ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky Spoločenstva, najmä politiky rozvoja vidieka a činnosti Spoločenstva, ktoré súvisia s regionálnym rozvojom a súdržnosťou, neboli adekvátne preskúmané.

188 Na podporu svojej argumentácie týkajúcej sa neuskutočnenia adekvátneho preskúmania uvádza, že stanovenie dátumu sprevádzkovania podniku v Eemshavene založila Komisia na informáciách z internetu a z vonkajších zdrojov bez toho, aby si poznatky overila u žalobkyne alebo u holandskej vlády.

189 Žalobkyňa z toho dedukuje, že Komisia porušila povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky dôležité aspekty veci samej a že skúmanie malo byť detailnejšie a starostlivejšie.

190 Holandské kráľovstvo sa v tejto súvislosti nevyjadrilo.

191 Komisia napáda tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

192 Predmetným žalobným dôvodom žalobkyňa v zásade Komisii vytýka, že porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, pretože mala starostlivo a nestranne preskúmať všetky dôležité aspekty veci.

193 Pokiaľ ide o otázku dôkazného bremena, treba hneď na úvod pripomenúť, že je povinnosťou členského štátu predložiť všetky potrebné informácie, ktoré inštitúcii

umožnia preveriť, či sú splnené podmienky na udelenie výnimky, a že Komisia nie je povinná z úradnej moci a odhadom preskúmať, ktoré skutočnosti jej mohli byť predložené.

194 Z uvedeného vyplýva, že, ako už bolo rozhodnuté v bode 153 vyššie, tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia mala zohľadniť verejné dostupné informácie, nemožno prijať. Navyše žalobkyňa ani nešpecifikovala, aké verejné dostupné informácie mala Komisia zohľadniť.

195 Pokiaľ ide o zásadu riadnej správy vecí verejných v oblasti štátnej pomoci, z judikatúry vyplýva, že dodržanie tejto zásady vyžaduje starostlivé a nestranné preskúmanie sporného opatrenia Komisiou. Je teda povinnosťou Komisie zistiť všetky potrebné stanoviská, a to najmä žiadosťami o informácie od príjemcov, aby rozhodla s plnou znalosťou všetkých relevantných skutočností k dátumu prijatia jej rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 152 vyššie, bod 62, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 180).

196 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia pri skúmaní sporného opatrenia postupovala starostlivo a nestranne. Ako vyplýva z analýzy druhého žalobného dôvodu, Komisia počas celého konania svedomito zbierala dôkazy, posudzovala ich a iniciovala stretnutie s H. M. G.

197 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia riadne nepreskúmala vývoj a udalosti, ktoré sa udiali medzi prijatím rozhodnutia o poskytnutí pomoci a prijatím napadnutého rozhodnutia, stačí uviesť, že dané tvrdenie nie je skutkovo podložené (pozri bod 116 a nasl. vyššie).

198 Pokiaľ ide o dôveryhodnosť údajov, ktoré predložil Euromalt, a o údajné nezohľadnenie správ o trhu so sladom, ktoré vypracovali RM International, H. M. G. a Rabobank, Súd prvého stupňa odkazuje na analýzu týkajúcu sa prvej a tretej časti druhého žalobného dôvodu. Z uvedeného jasne vyplýva, že Komisia riadne zohľadnila rôzne zdroje, ktoré mala k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, a že žiadne zo zistení, ktoré sú zásadné na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, sa neopieralo výlučne len o údaje od Euromaltu, a preto Súd prvého stupňa nepotrebuje skúmať objektivitu dokumentov pochádzajúcich od uvedeného združenia. Treba zároveň pripomenúť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dokument, ktorý by mala Komisia k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia a ktorý by spochybňoval informácie obsiahnuté v rozhodnutí.

199 Pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré sa týka nevykonania adekvátneho skúmania kladných účinkov dotácie a určenia dátumu sprevádzkovania podniku v Eemshavene, preskúmanie druhej a štvrtej časti druhého žalobného dôvodu jasne preukázalo, že tieto skutočnosti nie sú na posúdenie zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom relevantné, takže Komisia nebola povinná z tohto hľadiska vykonať podrobnejšie skúmanie.

200 Na základe týchto dôvodov treba tretí žalobný dôvod týkajúci sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných zamietnuť ako nedôvodný a takisto zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

201 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania Komisie v súlade s návrhom Komisie. Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Holandské kráľovstvo teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. **Holland Malt BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.**

3. **Holandské kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2009.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . . . II - 3319

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 3321

Právny stav . . . . . II - 3323

1. O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia článku 87 ods. 1 ES a prvej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa porušenia povinnosti odôvodnenia v súvislosti s kvalifikáciou sporného opatrenia štátnej pomoci . . . . . II - 3323

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3323

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3326

O prípustnosti prvého žalobného dôvodu . . . . . II - 3326

O porušení článku 87 ods. 1 ES . . . . . II - 3327

O odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva a hospodárskej súťaže . . . . . II - 3334

2. O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES a druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatku odôvodnenia z tohto hľadiska . . . . . II - 3337

O prvej a tretej časti založenej na nesprávnom výklade a nesprávnom uplatnení usmernení a nesprávnom posúdení prebytku . . . . . II - 3338

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3338

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3343

— O prebytku na trhu so sladom . . . . . II - 3347

— O nedostatku bežných odbytíšť . . . . . II - 3353

O štvrtej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nezohľadnenia udalostí medzi prijatím rozhodnutia o poskytnutí pomoci a prijatím napadnutého rozhodnutia . . . . II - 3359

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3359

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3360

O druhej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatočného zváženia zvýhodňujúcich účinkov pomoci a vplyvu pomoci na podmienky obchodu v rámci Spoločenstva . . . . . II - 3361

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3361

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3364

O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z hľadiska uplatnenia článku 87 ods. 3 ES . . . . . II - 3368

3. O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných II - 3369

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3369

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3370

O trovách . . . . . II - 3373